

Vydává MO ČR – Prezentační
a informační centrum MO
Rooseveltova 23
161 05 Praha 6
IČO 60162694
www.army.cz

Šéfredaktor: Jaroslav Pajer

Redakce
Rooseveltova 23
161 05 Praha 6
Telefony: 973 215 686
973 215 916
Fax: 973 215 933
E-mail: areport@centrum.cz

Jazyková úprava: Vlasta Kohoutová

Grafická úprava: Andrea Bělohávková

Foto na titulní straně: Vladimír Marek

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
PIC MO, Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Olga Endlová, tel. 973 215 563

Tisk: ČTK Repro

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 13. 6. 2009

Toto číslo vyšlo dne: 29. 6. 2009

Kontakty

Vlastimil Beránek

tel.: 973 215 594
mobil: 606 721 451
e-mail: vlastimil.beranek@centrum.cz

Jana Deckerová

tel.: 973 215 549
mobil: 606 604 733
e-mail: jana.deckerova@email.cz

Martin Koller

tel.: 973 215 572
mobil: 724 071 112
e-mail: martin.koller@email.cz

Jan Kouba

tel.: 973 215 664
mobil: 606 674 257

Pavel Lang

tel.: 973 215 868
mobil: 724 002 623
e-mail: pavellang@centrum.cz

Vladimír Marek

tel.: 973 215 648
mobil: 724 033 410
e-mail: v.marek@post.cz

Jaroslav Pajer

tel.: 973 215 686
mobil: 724 033 412
e-mail: pajer.jaroslav@seznam.cz

Bitva o horskou pevnost	2
Network Challenge 2009	7
„Alfa“ zvedla gripeny	8
Likvidace krizových situací	10
„Angličtí“ hrdinové v Česku	12
Vojáci s policejním výcvikem	14
Jak proti koktejlu lží a polopravd	18
Příloha – Belgické království (II. část)	1
Kaleidoskop	21
Bezpečná jízda	22
Exercise Altcar Challenge 2009	24
Totalita očima dětí	26
Tragický osud generála	28
Pomáhají postiženým	29
Slavili jsme s dětmi	30
Dukla vládne Vltavě	32
Vycházejí Vojenské rozhledy	34
Jazykový koutek	36
Hvězdná XI Dukly Praha (IV)	38
A spoj	39

BITVA

o horskou pevnost

Posluchači Univerzity obrany z Brna si během cvičení Alpe 2009 ve slovinských Julských Alpách vyzkoušeli boj v horách

Text a foto: Vladimír MAREK

Na Sorišskou planinu přichází ráno o trochu později než dolů do údolí. Na salaši se ozývají ovce, vítají nový den. Doslova poetickou horskou idylu najednou prořízne výstřel. Za ním následuje další a pak dlouhá salva. Část sto kilometrů dlouhé Rupnikovy linie horských pevností, kterou opustili jugoslávští vojáci v roce 1941, opět ožívá bojem.

Zatímco obránci se snaží co neefektivněji využít výhody těžce přístupné horské oblasti ležící v nadmořské výšce šestnácti set metrů a pevnostního systému vytvořeného před téměř sedmdesáti lety, útočníci spoléhají především na početní převahu. O obrannou linii tentokrát bojují smíšená družstva, která tvoří posluchači Univerzity obrany z Brna a kadeti důstojnické školy ze slovinského Mariboru. Více než dvě desítky posluchačů druhého ročníku Fakulty ekonomiky a managementu totiž prošly v prvním červnovém týdnu v slovinských Julských Alpách během cvičení Alpe 2009 výcvikem

zaměřeným na přesuny a boj v horách. Tento kurz se až na několik málo výjimek organizuje pravidelně každý rok již čtrnáct let. Jeho součástí jsou kromě boje a přesunů v horách základy vojenskopraktického lezení a střelba. Posluchači Univerzity obrany si měli možnost vyzkoušet zbraně jednadvacátého století belgické provenience – útočnou pušku F 2000, která je součástí výzbroje slovinské armády. Na závěr cvičení navíc absolvovali na řece Soči výcvik ve zdolávání prudkých horských toků. Budoucí důstojníci slovinské armády budou recipročně cvičit počátkem července u nás ve Vyškově.

Soustředili se jen na obranu

Samotné cvičení začíná přesunem obránců a útočících jednotek do určených pozic. Zdolání náročného převýšení s výzbrojí, municí, vodou, jídlem a dalším potřebným materiálem je samo o sobě určitým testem. Zhruba v polovině cesty kolabuje jeden ze slovinských kadetů. První pomoc mu okamžitě poskytuje zdravotnice jednotky Marina Rupnik. Za českou

stranu pomáhá i podpraporčík Petr Císař. Družstvo se chová jako tým, materiál a výzbroj postiženého si rozdělují mezi sebe. Naši posluchači mají zatím sil dost. Přes nesporné kvality slovinských kadetů v mnoha

odborných oblastech se i během dalších dnů cvičení ukáže, že právě fyzická kondice není v případě některých z nich příliš silnou stránkou.

Obránci se dostávají na Sorišskou planinu. Na úbočí jednoho z hřebenu stojí objekt obdélníkového tvaru, který lemují dvě bašty se střílnami. Jsou to bývalá kasárna italských vojáků. Jejich přízemí se již před mnoha lety proměnilo v salaš. V patře sídlí bača, část prostor zde mají pro případ cvičení i slovinskí vojáci. Usídluje se tu štáb. Velitel jednotky předurčené k obraně prostoru vydává rozkazy jednotlivým skupinám. Každá ze smíšených dvojic dostává přidělenou některou z pevnůstek, kterých jsou po okolních hřebenech rozestry desítky. Vzniká tak prstenec o průměru více než jednoho kilometru. Na první pohled je to neproniknutelná horská pevnost. Úkol je jednoduchý, pozorovat okolí, okamžitě hlásit jakýkoliv pohyb a odrazit případný útok.

„U nás bychom k podobnému zadání nejspíš přistupovali podstatně aktivněji. Navrhovali jsme, že provedeme průzkum, ale slovinský velitel to odmítl >>>

s tím, abychom se soustředili na stanovené obranné úkoly," upozorňuje podpraporčík Tomáš Podlužanský.

Přesně podle Rangers

Do výchozích pozic dorazily i jednotky předurčené k útoku. Jedna ze skupin se okamžitě vydává na průzkum. Poměrně brzy se jí daří odhalit obranné pozice. Pět hodin je pozoruje dalekohledem, aniž by byla sama odhalena. Postupně rozkrývá jednotlivé opěrné body, okamžitě to hlásí veliteli. Je jím jeden ze slovinských kadetů Marko Savojeć. Jedná se o schopného vojáka, který má za sebou mimo jiné Rangers kurz v USA. Při plánování a vydávání rozkazu v terénu se drží standardních operačních postupů tak, jak se je naučil v Americe. Všichni to kvitují jako velmi dobrou zkušenost.

„Nejen on, ale i ostatní slovinští velitelé družstev se o nás perfektně starali. Při každé zastávce důkladně kontrolovali své podřízené, zda jsou v pořádku a mají dostatek vody," dodává podpraporčík Jiří Jun. „Snažili se nám všechno vysvětlit, říkali nám jak se pohybovat v lese, v horách. Vypracovali dokonce náčrt rozestavení

stráží a jejich střídání. Svou motivací byli ostatním příkladem.“

Jednotka si zřídila skrytou, dobře maskovanou základnu. Vojáci přečkali noc ve vysokohorském terénu bez budování jakýchkoliv přístřešků. Zatímco jedna část odpočívala, druhá střežila. Ještě předtím se skupina dozvěděla, že se v okolí pohybuje medvěd. Před nedávnem prý roztrhal dvanáct ovcí. „I to je součást výcviku, posluchači mají možnost vyzkoušet si odpočinek v bojovém nasazení, a to v relativně nepříznivých klimatických podmínkách a náročném terénu," upozorňuje podplukovník Miloslav Fišera.

Útok po hřebeni

Ve čtyři hodiny ráno dostali čeští a slovinští posluchači rozkaz k útoku. Pohybovali se natolik skrytě, že je obránci objevili až v okamžiku bezprostředního kontaktu. První družstvo obsadilo rychlým postupem po hřebeni dvě opevněné pozice a následně celý prostor vyčistilo. Teprve potom zaútočilo na další bunkry druhé družstvo a po něm třetí.

Podplukovník Zdeněk Flasar z katedry vojenského managementu a taktiky proplétající se mezi útočníky

a obránci s notesem v ruce působil na první pohled trochu nepatřičně. Lidská paměť prý ale není příliš dokonalá, a tak je potřeba dělat si okamžitě na místě poznámky. „Podle mého názoru jsou vojáci jak na pozicích, tak i při přesunech příliš namačkáni na sobě. Dlouho zůstávají na stejném místě. Nerespektují také pravidlo ‚vystřel a změň stanoviště‘. S podobnými nedostatky se ale počítá, jedná se totiž o posluchače druhého ročníku, kteří zkušenosti teprve získávají. Tato cvičení organizujeme právě z důvodu, abychom podobné záležitosti odstranili.“

Mezitím se průlom v obranném postavení rozšířil natolik, že už nemůže být pochyb o výsledku této „bitvy“. Ostatní je již jen otázkou času. Ne všechny zodolněné objekty a pevnostní chodby jsou obsazené obránci. Útočící družstva si ale nemohou dovolit riskovat, že se dostanou do léčky, a tak musejí postupovat systematicky a „čistit“ doslova každý otvor v zemi. Konečně je dobojováno a poslední horský vrchol je obsazen.

„Taktika, kterou jsme zvolili, byla za daných okolností jediná možná. Nedovedu si představit, že bychom útočili přímo z údolí. Protivník by nás >>

odhalil již na přístupech, navíc zde byla velice omezená možnost případného krytí," upozorňuje podpraporčík Jiří Jun. „Je také škoda, že jsme při podobně náročném výcviku nemohli využít systému MILES, všechno by bylo ještě reálnější. Osobně si myslím, že v tomto případě bychom při obsazování tak dokonale opevněného bodu s našimi silami nejspíš neuspěli.“

Testovala i příroda

V dalších dnech pokračovalo cvičení přesuny v horském terénu. Posluchači při nich zúročili mimo jiné základy vojenskopraktického lezení, které získali hned první den. Navíc je prověřila i příroda. V nadmořských výškách kolem patnácti set metrů ležela totiž ještě pořádná vrstva sněhu. Jako by to nestačilo, přidal se i liják. V některých oblastech bylo navíc potřeba prodírat se zarostlým terénem.

Většina studentů se však i přesto cítila spokojeně. Kromě testování své vlastní fyzické zdatnosti měla možnost nahlédnout do „kuchyně“ jiné armády a seznámit se s jejími postupy. Podle podpraporčíka Martina Houdka bylo perfektní též logistické zajištění celé

akce. „Jejich bojové dávky jsou výborné. Počítají s výraznou fyzickou zátěží a tomu odpovídá i kalorická hodnota. Navíc jsou doplněné chemickým ohřevem, takže máte teplou stravu, aniž by se musel nosit vařič či rozdělovat oheň.“

Většinou se komunikovalo v angličtině, a to i při používání spojovacích prostředků. „Ne ve všech případech se ale důsledně dodržovalo slovinško-české zastoupení v týmech. Tam, kde se sešli dva Češi, se samozřejmě předávaly rozkazy v češtině. A to byla tak trochu škoda,“ litoval podpraporčík Tomáš Podlužanský.

Také velitel jednotky podplukovník Milan Podhorec si průběh cvičení Alpe 2009 pochvaloval. „Je to určitá investice do mladých, perspektivních velitelských kádrů naší armády. Posluchači měli možnost se zde seznámit s mnohonárodním prostředím a přímo v praxi si procvičit odbornou terminologii v anglickém jazyce. Takto náročné vysokohorské terény u nás prostě nemáme. Přitom ale chceme, aby si budoucí důstojníci zvykali na podobné prostředí, v jakém působí například naše jednotky v Afghánistánu.“

Network Challenge 2009

V posledních deseti letech přibývá pokusů o proniknutí do informačních a sdělovacích prostředků různými skupinami, které se primárně snaží o vlastní zviditelnění a zároveň ovlivnění veřejnosti. Dokladem je odvysílání výbuchu jaderné hlavičky na pozadí Krkonoš, které proběhlo v červnu minulého roku při pořadu Panoráma na ČT 2. Jednalo se samozřejmě spíše o přehnanou recesi, ale v současnosti nelze zcela vyloučit ani teroristický jaderný úder na kteroukoli evropskou zemi.

Pojmy jako „cyber terrorism“, „cyber attack“ apod. jsou stále častějším námětem jednání zaměřených na bezpečnost státu. Důležitost boje o veřejné mínění pomocí internetu se ukázala například v rámci nedávného konfliktu v Gruzii.

Jednou z odpovědí na otázky vztahující se k uvedené tematice bylo odborné taktické cvičení spojovacího vojska AČR „Network Challenge 2009“, které se konalo od 18. do 22. června ve výcvikových prostorech Libavá, Hradiště a Boletice. V jeho průběhu byla prověřena činnost řady polních komunikačních provozoven a úroveň připravenosti jejich obsluh. V praxi se rovněž prověřily výsledky koncepční a vývojové práce Agentury rozvoje

informatiky, jejíž tým pod vedením Pavla Veselého navrhl strukturu propojení spojovacích prostředků v krizové situaci.

Cílem cvičení bylo vytvoření rozsáhlé telefonní a datové sítě za použití prostředků AČR a vybudování několika navzájem propojených komunikačních středisek. Uvedený systém by mohl v krizové situaci nahradit vyřazené civilní komunikační síť. To je důležité nejen v případě teroristického „cyber“ útoku, ale rovněž v průběhu válečného

Text: Zbyšek WEISS
Foto: Jan BUZEK

Cvičení spojařů nejsou tak nápadná a mediálně vyhledávaná jako např. ostré střelby jiných odborností, avšak komunikace, transfer informací a radioelektronický boj se stávají zásadním faktorem nejen vítězství, ale také bezpečnosti vojáků v misích.

konfliktu, kde mohou jaderné údery vyřadit z provozu celý nezajištěný elektronický komunikační systém. Tím by bylo obyvatelstvo prakticky odříznuto od informací, které slouží ke koordinaci jeho činnosti, ale také například zásobování a zdravotnické pomoci. Určitou variantou popsané situace mohou být rovněž velké živelní pohromy. Cvičení prokázalo, že spojovací vojsko je schopno vybudovat do značné míry nezávislou datovou a hlasovou síť v určených prostorech.

Text: Pavel LANG
Foto: Radko JANATA

Cvičných vzletů (Tango Scramble) evidují desítky. Pro české hotovostní piloty strážící vzdušný prostor nad Estonskem, Lotyšskem a Litvou to představuje denní chleba. Zato ostré starty (Alfa Scramble) lze považovat za výjimku. U předchozích devatenácti kontingentů v misi Baltic Air Policing je totiž spočítáte na prstech jedné ruky.

„ALFA“ zvedla gripeny

**První ostrý start
hotovostních
gripenů v misi
Air Policing, tentokrát
k dopravnímu
vrtulovému letadlu**

Jedenadvacátý květnový den se vryje do povědomí příslušníků 1. kontingentu Armády ČR, kteří zodpovídají za ochranu vzdušného prostoru tří pobaltských zemí. „Signál Alfa Scramble byl Spojeným střediskem řízení leteckých operací v Německu (Combined Air Operations Centre – CAOC) vyhlášen v 17.30 hodin,“ říká podplukovník David Schreier ze štábu mise a upřesňuje: „Dva hotovostní stroje JAS-39C Gripen, pilotované majorem Romanem Svobodou a nadporučíkem Jiřím Čermákem, odstartovaly jedenáct minut po vydání příkazu ke vzletu. Cílem jejich zásahu byl dopravní letoun, který na jižní hranici Litvy s Ruskou federací narušil bezletové příhraniční pásmo široké osm námořních mil.“

O devět minut později dvojice gripenů přilétá do určeného prostoru.

Vizuálním kontaktem je zjištěno, že se jedná o malý civilní vrtulový letoun s německou imatrikulací. Hotovostní piloti se s ním snaží navázat rádiové spojení na mezinárodní nouzové frekvenci 121,50 MHz. Neúspěšně. Proto jim Středisko řízení a uvědomování (Controlling and Reporting Centre – CRC) v Karmelavě nařizuje přiblížit se ke sledovanému cíli tak, aby bylo možné zjistit, zda nedošlo na jeho palubě k nestandardní situaci.

Po vyloučení této možnosti je let vrtulového stroje monitorován až do jeho přistání na letišti poblíž Klaipedy. Z následných informací vyplývá, že se v kokpitu nacházejí dva němečtí turisté, manželský pár, kteří si to „namířili“ do zmíněného přímořského města. „Šetření narušení bezletové zóny tímto civilním letadlem

bude postoupeno litevskému Úřadu pro civilní letectví. Pro nás je podstatné, že splnění časových norem a průběh samotného letu prokázalo odpovídající připravenost a profesionalitu létajícího a pozemního personálu kontingentu Armády ČR,“ konstatuje pplk. Schreier.

Mise na čtyři měsíce

Na druhý den ze vzletové a přistávací dráhy (VPD) letiště v Šiauliai (Litva) opět startují dva hotovostní gripeny. Po odlepení se od VPD, kurzem sto dvacet, stoupají na stanovenou letovou hladinu. Piloti navazují spojení s navigačním střediskem, které jim dává prvotní údaje o cíli. „Taktické je, neukázat se mu hned,“ vysvětluje zkušený armádní pilot major Roman Svoboda,

který strávil v kabinách vojenských letounů 2400 letových hodin a z nich čtyři stovky na víceúčelové nadzvukové stíhačce JAS-39 Gripen. „Ze zadní polosféry zjistím potřebné informace, například typ stroje, směr letu, jakou rychlostí a v jaké výšce se pohybuje. Důležitým údajem identifikace jsou imatrikulační znaky. Vzdálenost od cíle musí být taková, abych je přečetl a zároveň nenarušil bezpečnost letu. V noci, navíc u éra, které má šedé zbarvení, to není nic jednoduchého. Já letím v jeho stínu a moje dvojka je neustále v pozici, ze které může kdykoliv zasáhnout a pomoci mně,“ říká mjr. Svoboda.

Na otázku, zda je v krajním případě připraven použít i sílu proti vojenskému cíli (hotovostní piloti nemají v Pobaltí mandát k použití zbraňových systémů proti civilním letadlům – pozn. red.) odpoví: „Jinak se o tom mluví na zemi, jiné je to ve vzduchu. Emoce však musejí stranou. Jsem profesionál, který plní úkol. V letadle reaguji ve velice krátkém sledu na pokyny nadřízených orgánů. Na dlouhé rozmyšlení není čas, je to zautomatizovaná činnost. Umím si představit ostrý zásah na cíl,“ podotýká a zavzpomíná na první bojové střelby. „Bylo to nad Baltským mořem s letounem MiG-21. Byť se jednalo o střelbu na cvičný terč, přesvědčil

jsem se, že je to hlavně o psychice. Máte zvláštní pocit, když raketa, kterou neustále vozíte s sebou, náhle opustí stroj a zamíří na cíl.“

Optimální rozlétanost pilotů vyžaduje intenzivní letecký výcvik. Ten probíhá současně s plněním operačního úkolu. „Lety Tango Scramble si plánujeme sami. Dostaneme pracovní prostory, ve kterých cvičíme. Samozřejmě že atraktivní je létání nad mořem. V případě signálu Alfa máme absolutní přednost, mimo nouzových situací civilních letadel. Orgány řízení letového provozu nám čistí prostor k zásahu,“ říká čáslavský hotovostní pilot.

LIKVIDACE krizových situací

Text: kpt. Vlastimila CYPRISOVÁ
Foto: autorka a prap. Jan KOVAČIČIN

V Děčíně dochází k nehodě jaderného energetického zařízení. Uniká tisíc litrů chladicí kapaliny. Zasaženo je dvě stě třicet osob a čtyřicet kusů techniky. Odřad má za úkol rozvinout místo dekontaminace a připravit se na příjem postižených.

Takový byl námět letošního odborného výcviku příslušníků 311. praporu radiační, chemické a biologické

Rakouští kadeti využili společný výcvik s českými chemiky ke zpracování seminárních prací

ochrany, který vyvrcholil v květnu jedenáctidenním cvičením ve výcvikovém prostoru Tisá. Zúčastnily se ho i chemické jednotky vzdušných sil, 4. brigády rychlého nasazení, kadeti rakouské armády a zástupci Univerzity obrany.

Je potřeba rychle reagovat. Štáb praporu v co nejkratší době po incidentu vyhodnocuje celou záležitost a zadává potřebné úkoly podřízeným jednotkám. Družstvo radiačního a chemického

průzkumu nepřetržitě monitoruje radiační situaci. Ve stejnou dobu dochází k nahlášení nálezu barelu s neznámou tekutinou, která zapáchá po zkažených vejcích. Je třeba provést chemický průzkum, odběr vzorků a jejich analýzu. To je úkol pro odběrový tým (SICRA) a pro mobilní laboratoř.

„Přípravou námětu jsme se zabývali již od letošního ledna, inspiraci pro rozehrání jsme získali při certifikačních a zahraničních cvičeních jednotek

NATO, kterých jsme se v poslední době účastnili. Vše muselo být propracováno tak, aby byla zajištěna vytiženost cvičících,“ uvedl zástupce velitele praporu major Ondřej Havel.

Před zahájením samotného cvičení byla do prostoru rozmístěna praporu vyslána ubytovací skupina. Během tří dnů vyrostlo na holé louce stanové městečko, domovská základna s místem velení, ubikacemi pro jednotky, sociálním zařízením,

polní jídelnou a dalším logistickým zabezpečením.

Příslušníci chemických jednotek společných sil byli zařazeni do sestavy praporu. A to nejen na základní funkce, jako například průzkumníci družstev radiačního a chemického průzkumu, ale také na zdvojených funkcích zástupců velitelů rot a na operační skupině štábu. Kadeti rakouské armády cvičili na zdvojených funkcích velitelů rot a příslušníků operační skupiny

ve štábu praporu. „Takto získané zkušenosti využijí při zpracování svých závěrečných seminárních prací. Začlenění do našeho praporu pro ně představuje odbornou stáž u jednotek cizích armád,“ vysvětlil velitel praporu podplukovník Karel Dvonč.

Zástupce Univerzity obrany Jozef Kučík působil jako poradce řídicího cvičení (tzv. Senior Mentor), který svými zkušenostmi a odbornými radami pomáhal při řešení nejrůznějších otázek taktického použití jednotky.

Jedním z významných úkolů praporu byla i spolupráce se 4. brigádou rychlého nasazení ve výcvikovém prostoru Hradiště, kam chemici vyjeli, aby zajistili dekontaminaci osob a techniky. „Jednotlivé aktivity neprobíhaly pouze ve vojenských prostorech, ale i v obcích Tisá, Děčín, Libouchec a Petrovice. Proto bylo třeba zajistit řadu součinnostních dohodů se zástupci obcí. Příslušníci štábu se v těchto případech setkávali se vstřícným jednáním,“ uvedl velitel praporu.

„Pro naše vojáky je důležité procvičovat velení a řízení na všech stupních a sladnost jednotek v odborné a odborně-taktické přípravě. Za prioritní ale považují četnější výcviky s chemickými i nechemickými odbornostmi celé Armády České republiky.“

„Angličtí“ hrdinové v Česku

Text a foto: Pavel LANG s využitím
www.army.cz

Ve 2. světové válce bojovali proti nacismu v jednotkách Royal Air Force (RAF) a Čs. samostatné obrněné brigády. Dnes žijí ve Velké Británii převážně s britskými manželkami. Na pozvání Ministerstva obrany ČR přijeli na tradiční návštěvu rodné vlasti. Českoslovenští váleční veteráni.

„Pro resort obrany je ctí hostit československé válečné veterány, dnes žijící ve Velké Británii. Jsou to hrdinové, kteří nasazovali životy za naši svobodu. Ministerstvo obrany je povinno věnovat jim náležitou pozornost,“ říká náměstek ministra obrany František Padělek.

Jde již v pořadí o jejich dvanáctou návštěvu v Česku. Tentokrát proběhla v prvním červnovém týdnu a zúčastnilo se jí dvanáct veteránů, bývalých příslušníků československých perutí v RAF a Československé samostatné obrněné brigády. Na cestě do vlasti některé z nich doprovodily i manželky.

Převážně devadesátiletí kmetové, kteří vás na první pohled zaujmou úsměvem, nečeským přízvukem a nášivkami 310. a 312. československé stíhací perutě, respektive 311. československé bombardovací perutě na saku. Už od přistání na letecké základně ve Kbelích neskrývali svoje emoce a dojetí z toho, že jsou opět doma. „Přestože žijeme v zahraničí, Česká republika pro nás zůstává jedinou vlastí,“ konstatuje generálmajor ve výslužbě Ivan Otto Schwarz, který v britském

Vzácná návštěva bývalých příslušníků čs. perutí v RAF a Československé samostatné obrněné brigády

královském vojenském letectvu patřil mezi nejmladší piloty. „V RAF jsem začal svoji leteckou kariéru už v sedmnácti letech,“ upřesňuje a dodává, že z Československa po nástupu komunistů k moci v roce 1948 emigroval zpět do Velké Británie.

Pro vojenské seniory organizátoři připravili přiměřený program. „Máme na zřeteli především jejich zdravotní stav. Nechceme je zatěžovat dlouhým cestováním. Zájem veteránů zhlédnout toho co nejvíce je však obdivuhodný,“ vysvětluje zástupce ředitelky odboru mimoresortní spolupráce sekce personální MO ČR Milan Bachan a upřesňuje, že během týdenního pobytu zavítají například do Školícího a vzdělávacího střediska v Komorním Hrádku, do Domova péče o válečné veterány Bílý kříž v Karlových Varech nebo do Vojenského muzea na demarkační linii v Rokycanech.

Druhý den návštěvy se nesl v duchu setkání vojenských generací. V resortním zařízení v Komorním Hrádku se potkali váleční veteráni s posluchači výuky anglického jazyka. Šlo o oboustranně přínosnou akci, neboť studenti měli jedinečnou možnost hovořit s legendami československého letectva a naopak veteráni se rádi seznámili se zástupci mladé generace současné Armády České republiky.

Následující den odcestovala delegace válečných hrdinů do Karlových Varů. V tamním DPVV si po slavnostním obědě společně s jeho obyvateli zavzpomínali při lidových písničkách na „staré“ časy.

Do čtvrtěčního scénáře bylo zahrnuto muzeum v Rokycanech. „Prostřednictvím našich sbírek jim připomeneme jejich nasazení ve válce. Nestavíme na dlouhých výkladech, spíše chceme, aby hovořili oni. Slyšet přímo od nich jejich strastiplné životní příběhy, to je výjimečný okamžik,“ konstatuje ředitel muzea František Koch a předává slovo plukovníkovi ve výslužbě Františku Kaplanovi. „Po kapitulaci Francie jsme se s kamarády telegrafisty nalodili a vydali k dalekým kanadským břehům. Asi po dvou dnech plavby jsme v rádiu zaslechli informaci o formování

československé jednotky ve Velké Británii. Okamžitě jsme zamířili do místa soustředění v Cholmondeley,“ říká osmaosmdesátiletý veterán.

Pátý červnový den měl pro hosty z Velké Británie slavnostní ráz. Nejdříve za účasti náměstka ministra obrany F. Padělka a náčelníka Generálního štábu Armády ČR generálporučíka V. Picka položili věnce u Památníku padlým československým letcům ve 2. světové válce v Praze 6

a poté převzali pamětní medaile k 90. výročí vzniku Československé republiky, které jim udělil ministr obrany ČR Martin Barták. „Moc si toho vážíme. Pokud to půjde, vzhledem k věku, chceme Česko navštívit do konce svého života,“ říká genmjr. v. v. Schwarz a jeho kolegové H. Mellion, B. Peters, J. Novák, R. Čapek, O. Černý, A. Piska, M. Bitton, J. Pavel, F. Doležal a J. Scott souhlasně přikyvuji. <<

Přípravu vojáků na potlačování nepokojného davu má v AČR na starost hlavní instruktor VP zabývající se touto problematikou

VOJÁCI s policejním výcvikem

Text: Vladimír MAREK
Foto: autor a archiv VP

Zesílená četa postupovala proti davu bez obrněných transportérů a bez speciálního vybavení pro tzv. těžkooděnce. Mezi kosovskými Albánci se rozšířila informace, že je proti nim nasazena speciální jednotka. Čeští vojáci vytrhávali nejbližší stojícím lidem holýma rukama hole a házeli je zpátky do davu.

Takto těžké chvíle prožívali příslušníci českého kontingentu KFOR během nepokojů v Kosovu v březnu 2004. Ale ne všude byli i přes nezbytnou improvizaci tak úspěšní jako v kosovských Lipjanech. Například v Podujevu se shromáždilo zhruba pět set lidí, kteří se vydali na nedaleký hraniční přechod do Srbska. Po patnácti minutách se však otočili a zamířili k srbskému pravoslavnému kostelu. Rozebírali holýma rukama cihly ze zdi kostela, pak vyvalili bránu. Hrstka našich vojáků,

bez jakéhokoliv vybavení a výcviku zaměřeného na zvládnání davu, byla nucena ustoupit. Rozzuření lidé odkutáleli k oltáři několik sudů s naftou a kostel zapálili. Co nezničil požár, to dokonal následný výbuch.

Začínali od nuly

„Právě tyto události se staly podnětem k tomu, abychom se začali zabývat jak speciálním vybavením vojáků

odcházejících do mise KFOR, tak i jejich výcvikem zaměřeným na potlačování nepokojného davu,“ vzpomíná na dobu před pěti lety kapitán Radim Hlubůček z Vojenské policie. „Vybrali jsme vhodné lidi, kteří se měli této oblasti věnovat. Jedním z nich je současný hlavní instruktor VP ve zvládnání davu praporčík Miloslav Hanus. Na postech certifikovaných instruktorů ho doplnilo několik dalších vojenských policistů.“

Každý z těchto lidí prošel stáží u Speciální pořádkové jednotky Policie České republiky, která má v této oblasti bohaté zkušenosti. Její příslušníci v minulosti zasahovali při tak rozsáhlých akcích, jako bylo zasedání Mezinárodního měnového fondu a summit NATO v roce 2002. Praporčík Miloslav Hanus navíc v současné době dokončuje studium Policejní akademie. Nezbytnou podmínkou pro získání certifikace instruktora je, kromě již uvedené stáže, praxe z reálného policejního zásahu, kurz střelby z brokové zbraně, příprava na vedení zaměstnání v oblasti zvládnání davu, služebních zákroků, střelecké přípravy, zajišťování doprovodů a ochrany osob. Musí mít i kurz zdravotnické pomoci.

Ze všeho nejdříve bylo nezbytné vypracovat odpovídající taktiku. Vycházelo se samozřejmě ze zkušeností Speciální pořádkové jednotky

Přehrazují prostor

Do přípravy každého kontingentu odcházejícího do mise byla původně zakomponována dvouhodinová čistě teoretická přednáška zaměřená na zvládnání nepokojného davu. To bylo samozřejmě nedostatečné. V současné době absolvují všichni příslušníci roty D, výkonného prvku kontingentu, týdenní praktický výcvik, jehož součástí je i teoretická příprava v délce trvání minimálně čtyř hodin. Příprava určená velitelům zasahujících jednotek a štábu se soustřeďuje na specifika nasazení v nestandardních operacích policejního typu.

Již nějakou dobu je součástí českého kontingentu KFOR instruktor policejní přípravy. Praporčík Hanus díky tomu před časem strávil v Kosovu čtyři měsíce. Samotný výcvik má gradující charakter. Začíná ještě před odjezdem do mise přípravou

používají náboje s pryžovými broky nebo pryžovou sférickou střelou. Jedná se o něco úplně jiného, než na co jsou vojáci běžně zvyklí. „Drilujeme také zadržení, prohlídku a evakuaci osoby, udržení a obnovení linie, vyklizení prostoru doposud obsazeného davem a další ryze policejní zákroky,“ upozorňuje hlavní instruktor.

Samostatnou kapitolou je výcvik specialistů. Například řidiči se učí používat vozidla při zákroku spojeném se zvládnáním davu. Trénují i společný postup se zásahovými družstvy a manévry, s jehož pomocí se uzavře či přehradí určitý prostor. Cílem přípravy hasičů je poznat taktiku používanou jednotkami při potlačování davu a nacvičit vzájemnou spolupráci. Ta je nezbytná i v případě psodvdů.

Skupina palebné podpory cvičí střelbu z brokovnice s non-lethal municí (plastové projektily) a použití >>

PČR. Ty se však musely doladit na kosovské podmínky. Taktika zásahu se navíc neustále vyvíjí. Jestliže před osmi desíti lety byla spíše pasivní, v současné době je mnohem aktivnější. Na základě zpravodajských podkladů, případně informací o protiprávním jednání ohrožujícím zdraví či životy příslušníků KFOR, může velitel zásahu označit nejagresivnější jedince. Ti jsou následně eliminováni.

jednotlivce, následuje družstvo, četa a rota. Instruktoři se zaměřují na použití protiúderového kompletu a přílby, cviky s tonfou a ochranným štítem.

Cvičí se střelba, která je přece jenom odlišná od té armádní. Na území Kosova mají navíc příslušníci kontingentu možnost získat zkušenosti při střelbě z brokové zbraně se zaměřením na specifika použití nesmrtící municie. Jako střelivo se v tomto případě

než u nás v republice," zdůrazňuje Miloslav Hanus.

Privýkají si i na oheň

Tým bojové kamery, jakási dokumentační skupina, má za úkol podle pokynů velitele zaznamenávat především nepřehledné situace. Tento prvek

Součástí speciálního výcviku je řešení situace v okamžiku, kdy jsou zásahové týmy napadeny smrtící silou. Nacvičuje se jejich ústup, krytí, vystřídání a nahrazení standardními vojenskými jednotkami. „Právě tyto operace patří k těm nejsložitějším. Některé spojenecké kontingenty v mnohonárodním

molotovových koktejlů a jiných zápalných látek.

Zásadním způsobem se změnilo i vybavení jednotek určených na zvládnutí nepokojného davu. Každý jednotlivec má k dispozici protiúderový komplet s přilbou, ohnivzdornou ochrannou kuklu, rukavice, ochrannou masku s filtrem proti průmyslovým látkám, tonfu, obušek, hasicí sprej a obvazový balíček. Někteří vojáci disponují také zásahovou pyrotechnikou.

Tohle všechno doplňuje kolektivní vybavení a technika. Sem patří transportní prostředky, eskortní vozidla, vodní stříkače, záložní cisterny, ženíjní a zdravotnická technika, případně i vrtulníky. „V tomto směru máme v Kosovu stále ještě určité rezervy. Vodní stříkač, který je zde k dispozici, není uzpůsobený na potlačování davu. Na rozdíl od policejní techniky má jen jeden motor, za jízdy tudíž není

celek. „Na možnosti vyzkoušet si zákroky společně s Iry či se Švédy teprve pracujeme. Na území Kosova probíhá během mise několik velkých cvičení formou modelové situace, kterých se účastní jednotlivé národní kontingenty, ale nemají možnost prověřit si v praxi společné provedení jednotlivých typů zákroků,“ upozorňuje Miloslav Hanus. „Hodně záleží také na tom, jaké podmínky nám pro výcvik vytvoří kontingent. Někdy dostaneme dvě čety, s nimiž můžeme pracovat po celou dobu. Zbývající dvě čety tuto přípravu před výjezdem neabsolují, jejich výcvik probíhá až na místě. V jiném případě se tomuto výcviku věnují pouze dva dny, další dva dny cvičí zbývající čety. Na závěr se pak uskuteční komplexní cvičení. Od okamžiku, kdy součástí každého kontingentu je instruktor policejní přípravy, se začíná i v této oblasti blýskat na lepší časy. <<

zásahových výbušek P1, P2 a armádních pyrotechnických imitačních prostředků. V těchto případech jde také o spolupráci zásahové jednotky se střelcem, případně skupinou střelců. Odstřelovače přitom poskytuje až velitelství mnohonárodního úkolového uskupení Střed.

Jeho součástí je i TPT (Tactical Psyops Team), tedy překladačelé

a parlamentáři, kteří navazují kontakt s davem. Naše jednotka má možnost využít najaté tlumočnický. „Komunikace probíhá poněkud jiným způsobem, než jsme zvyklí například u Policie České republiky. Existují určitá specifika, jež jsme museli zapracovat do taktiky. Možnost předběžných opatření je v těchto případech podstatně menší

jako součást mnohonárodního uskupení může být v případě potřeby vyžádán velitelem zásahu. Naše jednotka má k dispozici dokumentaristu. Pořízený záznamový materiál slouží nejen k zpětnému vyhodnocení akce, ale je to i určitá ochrana skupin KFOR. Pokud by někdo tvrdil, že se dopustili chyb, je možné se o skutečnosti přesvědčit z videozáznamu.

uskupení Střed používají stejný tým jak k policejnímu, tak i vojenskému nasazení. Nám se ale jako jednoznačně výhodnější jeví nahrazení zásahové jednotky vojenskou, která je pro tuto eventualitu připravena v záloze,“ zdůrazňuje praporčík Hanus.

Do speciálního výcviku patří i překonávání určité strachové a psychologické bariéry při použití tzv.

schopen stříkat naplno,“ vysvětluje hlavní instruktor. „Chybí nám i vrhače granátů a radlice na obrněnou techniku, která slouží k prorážení barikád.“

Zatím vedle sebe

Určité problémy jsou i ve sladění jednotlivých národních zásahových jednotek KFOR. Ty v Kosovu cvičí vedle sebe, většinou ale ne jako jeden

„Taktiku jsme určovali na základě informací o protivníkovi,“ říká o svém působení na velitelství ISAF v afghánském Kábulu brigádní generál Pavel Macko (OS SR)

Text: Vladimír MAREK
Foto: autor a archiv Pavla Macka

JAK PROTI koktejlu lží a polopravd

Zástupcem velitele operačního velitelství česko-slovenského Battle Group v Postupimi bude od 1. července letošního roku slovenský brigádní generál Pavel Macko. Tento zkušený voják prošel v minulosti řadou významných funkcí v aliančních strukturách. Od srpna 2007 do února 2008 mimo jiné působil jako náčelník štábu koordinace a řízení operací (CJ3) na hlavním velitelství ISAF v Kábulu. Poprvé v historii tak voják Ozbrojených sil Slovenské republiky

zastával tak významnou funkci ve spojeneckých strukturách.

Generál Macko nastoupil do mise ISAF z Velitelství mobilních sil ACA v Heidelbergu. Toto velitelství nemá na rozdíl od obvyklých armádních struktur přidělené podřízené jednotky. Přípravuje se na převzetí velení operace. Prakticky nepřetržitě se tedy může věnovat výcviku vlastního štábu. Tím, že nemá vlastní vojska, neustále dokola driluje štábní činnosti. Společně s velitelstvím v Madridu se navíc

specializuje na pozemní vojsko. „Jakmile jdete do mise, je to jiné. Nasazení je reálné, cokoliv uděláte, má bezprostřední dopad na život vojsk v terénu. To už není cvičení, nežijete už v nějakém virtuálním prostředí,“ upozorňuje Pavel Macko. „Nejtěžší ze všeho je okamžitě po příchodu co nejrychleji pochopit bojový rytmus velitelství. Člověk si musí uvědomit i smysl operace. Problém je v tom, že většinou nepracujete s lidmi, na které jste zvyklý. Během mého působení

v Kábulu se mi v CJ3 kromě jádra z Heidelbergu, které představovalo asi dvě desítky lidí, všichni ostatní vystřídali. Každá země má navíc jinou délku rotací. Výhodou naopak je, že se můžete plně soustředit na misi. Neexistuje nic jiného, co by vás rozptylovalo. Rozdíl mezi těmito dvěma velitelstvími je tedy především v míře odpovědnosti a komplexnosti záběru.“

Skupina CJ3, v jejímž čele brigádní generál stál, měla na starost mnohonárodní společné operační centrum.

Zodpovídala za taktické doktríny. Vedle psychologických a informačních operací řídila i kinetické, tedy ničení konkrétních cílů. Zodpovídala za ochranu nejen vlastního velitelství, ale také za celkovou bezpečnostní situaci v Afghánistánu. Její příslušníci se pohybovali ve všech oblastech, kde byly nasazeny jednotky ISAF, vyhodnocovali konkrétní bezpečnostní situace.

Denní rytmus náčelníka operačního štábu v takovéto operaci je od šesti

od rána do jedenácti do večera. Často ho budí v noci, musí reagovat na nejrůznější neobvyklé situace. Je to velice vyčerpávající, a to jak z psychického, tak fyzického hlediska. V této pozici ale člověk získává obrovský přehled. K této funkci se totiž sbíhají veškeré nitky...

„Naším úkolem bylo shromáždění informací o protivníkovi. Ty jsme pak vyhodnocovali a na základě toho řídili operace a určovali taktiku,“ vysvětluje generál Macko. „Problém Aliance spočívá v tom, že se jedná o mnohonárodní koalici. Takže o detailních taktických postupech nakonec rozhodují jednotlivé národní prvky. Ani by ostatně nebylo dobré, pokud by tomu bylo jinak. Synchronizace operací však musí probíhat podle pokynů velitelství ISAF.“

V taktice protivníka v Afghánistánu přitom byla obrovská asymetrie. A to ve všech oblastech. Spojenecké jednotky jsou ale schopné velice rychle se učit a přizpůsobovat. „Stejně schopnosti však měl také protivník. Rychle měnil taktiku. Jeho cílem většinou bylo dobýt nějaké menší město, případně operační bázi či palebné postavení. Šlo mu především o demonstraci vojenského úspěchu. Během operace Medúza v roce 2006 se mu podařilo >>>

zmobilizovat lidi a vytvořit intenzivní kampaň. Něco podobného sliboval i v dalších letech, to se mu ale již nepodařilo. V důsledku toho se v roce 2007 jeho taktika začala měnit do té až extrémní asymetrie,“ upozorňuje generál Macko. „Namísto toho se mu podařilo zvýšit počet incidentů. V důsledku toho pak rostly spojenecké ztráty. Nemalá část těchto incidentů ale vznikla v souvislosti s tím, že jsme konečně zachytili půdu pod nohama a především na jihu a východě Afghánistánu jsme mohli vyjít ze základů ven. Není pravda,

že by kontrolu nad Afghánistánem měl Taliban, nemá ji ale ani centrální vláda. Mají ji místní vládcí.“

Spojencům se ani přes veškerou technologickou převahu, kterou nesporně mají, nedaří v oblasti informační války. A to především na strategické úrovni. Na taktickém stupni existuje prý dost nástrojů. Od běžných bezprostředních kontaktů s lidmi a prezentace své každodenní práce až po informace šířené rádiovým vysíláním. To mají Afghánci možnost poslouchat díky přijímačům vybaveným malými agregáty, které mezi ně velitelství distribuuje.

„Pokud se týče operační úrovně, přímo na území Afghánistánu se nám relativně daří. Psychologické operace zde nevedeme jako nějakou nepřátelskou kampaň, snažíme se vysvětlovat, o co nám vlastně jde, a podporovat praktické kroky rekonstrukce. Když jsme měli větší množství incidentů s improvizovanými výbušnými systémy, prováděli jsme jakousi osvětovou informační kampaň zaměřenou na to, jak se těmto nástrahám vyhnout,“ říká generál Macko. „Problém je ale na strategické úrovni. Hnutím, jako je al-Káida, se podařilo perfektně zvládnout technologii tvorby internetových

stránek. Jestliže ještě před několika lety jich s takovýmto zaměřením bylo pět šest, tak v současné době je jich více než pět tisíc! Vytvořila jakýsi koktejl poloprávy a lží z národnostní a náboženské otázky, kterým prostřednictvím internetu oslovují lidi. V tomto směru máme poněkud ztíženou roli. Na rozdíl od protivníka nemůžeme lži a polopravdy používat.“

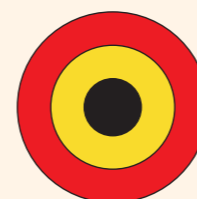
Spojence tak trochu zaskočilo i to, jakým způsobem zvládl protivník práci se zástupci médií. „Pokud došlo k nějakému incidentu, já jako náčelník štábu CJ3 jsem měl potvrdit, zda byl spojen se ztrátami nebo civilními oběťmi, případně v jakém rozsahu. Dřív, než jsem ale cokoli řekl, museli jsme celou záležitost důkladně prošetřit. Pokud bych udal nepřesnou informaci, okamžitě ztrácíme důvěryhodnost,“ zdůrazňuje Pavel Macko. „Zástupcům al-Káidy přitom stačilo okamžitě po incidentu zvednout telefon a nahlásit, že zabili tolik a tolik nepřátel. Jejich informace šla okamžitě do éteru. V danou chvíli nás prostě znevýhodňovaly hodnoty, které vyznáváme. Snadnější než něco budovat, je ničit. Je to smutné, ale ze všeho nejvíce prohráváme informační válku právě doma.“

Naše armáda se aktivně podílí na řadě operací v zahraničí a spolupracuje s příslušníky ozbrojených sil států NATO i dalších zemí. Probíhají rovněž společná cvičení. K rozšíření znalostí o spojeneckých zemích a jejich armádách zahajujeme cyklus článků zaměřený na poskytnutí širšího spektra informací.

Belgické království

II. část

Kruhová trikolora v národních barvách slouží k označení letadel belgického vojenského letectva na křídlech a trupech.

Čtvercová trikolora slouží k označení letadel belgického vojenského letectva na svisté ocasní ploše a k označení vojenských vozidel vpředu a vzadu, kde tvoří zpravidla levou část značky.

Kruhová trikolora doplněná kotvou slouží k označení letadel belgického vojenského námořnictva na křídlech a trupech.

Válečná vlajka belgického vojenského námořnictva

Starostové na střelbách u dělostřelců

Za řízení velitele oddílu podplukovníka Jana Cífy se koncem května ve výcvikovém prostoru Brdy uskutečnil nácvik střelby a řízení palby s bojovou střelbou 132. smíšeného dělostřeleckého oddílu. Námětem bylo splnění úkolů palebné podpory brigádního úkolového uskupení na bázi 7. mechanizované brigády v operaci na udržení míru. Společně s dělostřelci se do přípravy zapojili i příslušníci radiolokační čtyř velitelství brigády. Jejich úkolem bylo prověřit připravenost operátorů a sladit činnost obsluh při detekování dělostřeleckých projektilů a součinnosti se 132. smdo při řízení palby.

Během cvičení se velitel 13. dělostřelecké brigády plk. gšt. Ján Kožiak setkal se starosty okolních měst a obcí, aby je informoval o hlavních úkolech, jež dělostřelci plní doma i v zahraničních operacích. Seznámil je také s novinkami ve výstavbě základny v Jincích a o plánované redislokaci 131. smdo z jeho současné posádky Pardubice do Jinců, které je plánováno v roce 2010. Součástí návštěvy byla ukázka bojových střelb v prostoru dopadové plochy Brda, prohlídka kasáren a dělostřelecké techniky včetně průzkumných pozorovacích prostředků. Hosté si se zájmem prohlédli i nejmodernější podpurné systémy, které brigáda ve své výzbroji má, a to radiolokační systém a mobilní topografické dělostřelecké pracoviště.

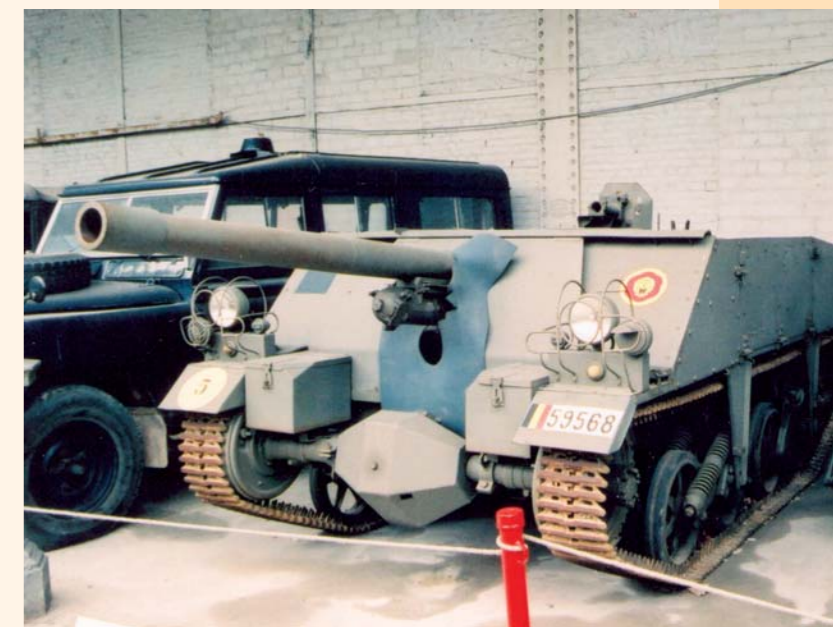
Text a foto: kpt. Michal ABRHÁM

Období studené války

Důležitým mezníkem v historii země se od podzimu 1966 stala redislokace vrchního velitelství NATO SHAPE z Francie do Bruselu v Belgii. Tehdejší vedení Aliance vycházelo z čerstvé, tzv. Harmelovy doktríny, pojmenované po belgickém ministru Pierre Harmelovi. Jejím obsahem byla politika mírového soužití založená na síle.

V období studené války se belgické ozbrojené síly skládaly z pozemních sil F.T.B. (Force Terrestre Belge), vojenského letectva F.A.B. (Force Aérienne Belge) a vojenského námořnictva F.N.B. (Force Navale Belge). Doplnění armády se dělo na základě všeobecné branné povinnosti. Např. roku 1969 měla armáda celkem 105 000 vojáků, z toho 45 000 základní služby. Ta měla délku 15 měsíců u vojáků sloužících nejprve jako součást okupačních sil a následně v rámci NATO v Německu a 12 měsíců u vojáků sloužících doma.

Základní armádní formací byl 1. sbor složený z první a šestnácté divize, výsadkového pluku, průzkumného praporu, dvou dělostřeleckých praporů, dvou protiletectkých

Stíhač tanků CATI 90 (Musée Royal de l'Armée)

Bezpilotní letoun Epervier (Musée Royal de l'Armée)

Samonabíjecí puška FN FAL (AWIW Brno)

raketových praporů a dvou (později jedné) záložních divizí. Znak sboru tvořil červený gotický štít se stylizovanou zlatou lví hlavou. Sbor byl dislokován v Německu – velitelství v Junkersdorfu u Kolína, 1. divize v Kasselu a 16. divize v Soestu. Divize se dělily na tankové a pěší brigády, každá po zhruba 3500 vojácích. Prakticky samostatně působila horská brigáda Ardenských střelců.

V Belgii se nalézaly teritoriální síly tvořené 40 prapory F.D.I. (Force de Défense de l'Intérieur), zaměřené především na protiletectovou obranu a strážní činnost. Dále existoval sbor mobilních jednotek civilní ochrany C.P.C. (Corps de Protection Civile).

Samonabíjecí pistole FN Baby. Zbraň je dokladem spojení zbrojovky Fabrique Nationale a Johna M. Browninga.

Hlavní výzbroj pozemních sil tvořily koncem šedesátých let americké lehké tanky M24 Chaffee a M41 Walker Bulldog, střední tanky M47 Patton, těžké tanky M24 a M26 Pershing, stíhače tanků M10, obrněné transportéry francouzské AMX VTT a americké M75, americké taktické raketové systémy Honest John bez jaderných hlavíc, americké protiletectové raketové systémy Nike Hercules a Hawk, americké hlavňové dělostřelecké zbraně M44, M52, M59, M101, M108, M115, švédské protiletadlové kanony Bofors L/60 a L/70, francouzské protitankové řízené střely Entac a SS.11, pancéřovky Carl-Gustaf, kulometry M2HB a FN MAG, samonabíjecí pušky FN FAL a samopaly UZI. Proběhla náhrada samopalů Vigneron ve výzbroji výsadkářů francouzským typem MAT.

Vojenské letectvo F.A.B. tvořila ve stejném období čtyři velitelství: teritoriální protivzdušné obrany, taktického letectva, organizační a výcviku. Velitelství teritoriální protivzdušné obrany mělo v podřízenosti 349. a 350. stíhací křídlo v Beauvechainu, 9. a 13. protivzdušné raketové křídlo dislokované v Německu ve městech Duren a Elsenborn. Velitelství taktického letectva tvořily 2. a 10. stíhací bombardovací křídlo ve Florennes a Kleine Brogel, 42. průzkumná letka v Biersetu a 15. transportní křídlo v Mesbroeku. Hlavní výzbroj představovaly postupně britské stíhací letouny Spitfire Mk XIV, Gloster Meteor, Hawker Siddeley Hunter a americké F-84 různých verzí, euroamerické F-104G Starfighter a americké transportní C-47 a C-119. K výcviku sloužily proudové americké T-33 Silver Star a francouzské Fouga Magister a vrtulové italské Siai Marchetti 260. Křídlo se obvykle skládalo ze dvou letek po přibližně 25 letounech.

Válečné námořnictvo F.N.B. bylo dislokováno v přístavech Ostende, Nieuport, Zeebrugge a Saint Marie.

K hlavní výzbroji patřily čtyři starší fregaty, flotila minolovek a letka vrtulníků CH-34.

Od roku 1969 probíhala reorganizace a přezbrojování armády. Počty vojáků se do roku 1972 snížily na 90 000, z toho 30 000 prezenční služby. Do podřízenosti belgické teritoriální obrany F.D.I. se dostaly vzdušně výsadkový pluk, šest lehkých pěších průzkumných praporů, záložní brigáda a 15 ochranných praporů.

Postupně proběhla náhrada většiny starších tanků německým typem Leopard 1 a vyprošťovacími tanky Standard na stejném podvozku, průzkumné a protitankové jednotky dostaly britské lehké tanky Scorpion v několika verzích včetně stíhačů tanků Striker vyzbrojených protitankovými řízenými střelami Swingfire. Koncem sedmdesátých let minulého století byly zavedeny do výzbroje německé kanonové stíhače tanků JPz 90 označované jako JPK 90. Protitankové řízené střely Milan rozšířily výzbroj pěších jednotek. Protiletectovou obranu posílily německé samohybné dvojkanony Gepard. Americké obrněné transportéry M113 nahradily zastaralé M75, dělostřelectvo dostalo samohybné kanonové houfnice M109. Zastaralé rakety Honest John nahradily nové americké Lance. Letouny F-84 byly vystřídány ve službě francouzskými Mirage 5 a vrtulníkovi park doplnily britské SH 3 a francouzské Alouette II. Páteří transportního letectva se staly americké C-130 Hercules. V osmdesátých letech minulého století proběhlo nahrazení letounů F-104G americkým typem F-16 Fighting Falcon. K výzbroji námořnictva přibýly dvě nizozemské fregaty E 71 vyzbrojené řízenými střelami Exocet a Sea Sparrow.

Ve druhé polovině osmdesátých let minulého století disponovaly belgické pozemní síly 60 238 vojáky, z toho 21 599 v prezenční službě. Její délka byla opět zkrácena, a to na 10 měsíců pro teritoriální obranu a osm měsíců pro vojáky sloužící v Německu. Sbor a další útvary dislokované v SRN dostaly označení Intervenční síly. V mírovém stavu měly 34 000 vojáků a válečně čítaly 62 000 vojáků. Spolu s výsadkovým plukem spadaly pod velení Severní armádní skupiny NATO nesoucí označení NORTHAG (Northern Army Group). Stav domácích teritoriálních sil se snížil na 27 000 vojáků mírově a 82 000 pro případ války. Od roku 1975 byly přijímány do služby i ženy jako dobrovolnice a od roku 1982 jsou zařazovány rovněž do bojových funkcí.

Obranný průmysl

V období studené války došlo k výraznému rozšíření belgického obranného průmyslu. Zbrojovka Fabrique Nationale d'Armes de Guerre z Liège (Lutych), založená roku 1889 a známá také pod zkratkou FN, vyvinula a vyráběla řadu druhů a typů pěchotních zbraní světové úrovně. Důležitá byla z tohoto hlediska spolupráce s americkým konstruktérem Johnem Mosesem Browningem, zahájená roku 1897. Z produkce mezi světovými válkami lze uvést např. samonabíjecí pistoli

Kulomet FN MAG

Obrněné vozidlo FN 4RM/62F AB (Musée Royal de l'Armée)

FN HP ráže 9 mm, velkorážný kulomet M2HB a malou samonabíjecí pistoli FN Baby ráže 6,35 mm. Všechny jsou používány dodnes.

V poválečném období se jednalo především o fenomenální samonabíjecí pušku FN FAL, která

Land Rover Minerva, víceúčelová verze

se dostala do výzbroje mnoha armád a v některých verzích slouží dodnes. Obdobný úspěch zaznamenal lehký, či spíše univerzální kulomet FN MAG. Z období posledních dvaceti let je třeba připomenout především lehký univerzální kulomet Minimi, jehož konstruktéři reagovali na změnu ráže hlavní munice v rámci armád NATO na 5,56 mm. Je používán pod různým označením v několika verzích řadou armád, včetně naší. Belgické ozbrojené síly jsou v současnosti vyzbrojeny samonabíjecími puškami FNC. Do výzbroje nejen domácích, ale také dalších armád se prosadily revoluční konstrukce, např. útočná puška koncepce bulpup typu FN F2000 a futuristický samopal FN P90 s atypickou municí ráže 5,7 mm. Speciální jednotky a piloti používají novou samonabíjecí pistolí FN Five-seven stejné ráže. V minulém roce se prosadila do výzbroje americké armády, konkrétně do programu vojáka budoucnosti, útočná puška FN SCAR. Zbrojovka FN se zabývala i jinými konstrukcemi. Jako zajímavost lze uvést pancéřované motocykly se sidecarami osazenými kulometem exportované do Argentiny a obrněné automobily FN 4 RM/62F AB ve dvou verzích. Konkrétně obrněný transportér a podpůrné vozidlo s kanonem ráže 90 mm. Celkem 62 kusů bylo dodáno roku 1971 pro policejní jednotky belgické Gendarmerie. V rámci společnosti působí rovněž divize leteckých motorů, která od druhé světové války vyrábí a opravuje proudové motory pro vojenská i civilní letadla.

Pravděpodobně první poválečnou konstrukcí v oboru obrněných vozidel byl stíhač tanků CATI 90 (Canon antichar d'infanterie automateur 90 mm). Vznikl v polovině padesátých let minulého století vyzbrojením britského

vozidla Universal Carrier protitankovým kanonem ráže 90 mm. Vozidla byla počátkem šedesátých let zavedena do výzbroje pěších útvarů jako stíhače tanků a muniční vozidla bez kanonu.

Dalším dodavatelem obrněné techniky se stala společnost Beherman-Demoen z Mechelan. Ve spolupráci s vývojovou kanceláří Timoney realizovaly vývoj a výrobu série 123 kolových obrněných transportérů BDX pro belgickou policii a letectvo. Část z nich byla později exportována do Mexika a Argentiny. Exportního úspěchu dosáhla rovněž společnost SIBMAS z Nivelles. Její kolová obrněná vozidla SIBMAS 6 × 6 nakoupila roku 1983 v počtu 196 obrněných transportérů, 162 průzkumných a podpůrných vozidel s různou výzbrojí a 24 vyprošťovacích vozidel malajsijská armáda. Výzbroj podpůrné verze SIBMAS tvoří kanony ráže 90 mm vyvinuté belgickou zbrojovkou MECAR. Její hlavní výrobní náplní jsou různé druhy munice a pyrotechnika. Nejnovějším výrobcem obrněné techniky je společnost SABIEX International, podnikající v oboru od roku 1967. Náplní její činnosti jsou opravy, úpravy a konverze různých druhů a typů obrněné techniky a přístrojů. Před pěti lety prezentovala lehké kolové obrněné vozidlo 4 × 4 Iguana FV4 v několika verzích. Podle dosažitelných informací se uskutečnil export do Venezuely. Již roku 1951 se v Antverpách rozběhla výroba britských automobilů Land Rover u společnosti Minerva. Pro potřeby výsadkářů realizovali belgičtí technici unikátní úpravu zkrácené vojenské verze, jejíž sériová výroba probíhala od roku 1954 ve dvou provedeních. Jedno mělo pancéřová přední skla a výzbroj tvořenou sřazenými kulomety FN MAG, druhé bylo víceúčelové. Část z těchto vozidel se později dočkala exportu do některých afrických zemí.

Kolové obrněné vozidlo BDX (Musée Royal de l'Armée)

Jako opravdovou zajímavost lze uvést proudový bezpilotní letoun Epervier vyvinutý společností MBLE Manufacture Belgian Lamps and Electronic. Prototyp vzletl roku 1965, o čtyři roky později dosáhla bojové pohotovosti 1. četa průzkumných bezpilotních letounů bojiště dislokovaná v Dellbruck a následně bylo do výzbroje zavedeno více než 40 kusů. Poslední létaly v devadesátých letech minulého století.

Vývojem a výrobou letounů se zabývalo několik společností. Nejstarší z nich je SABCA, založená v prosinci 1920 v Brusel Haren. V meziválečném období vyráběla motory, dopravní a sportovní letouny a participovala na licenční výrobě bojových letounů. Mimo to postavila v letech 1926 až 1928 pro belgické letectvo celkem 39 licenčních stíhacích Avíí BH-21 na základě jejich vítězství v mezinárodním výběrovém řízení. Po druhé světové válce se podílela na výrobě letounů F-104G, Mirage 5, Breguet Atlantic, Fokker F27 a F-16. Dále se účastnila vývoje a výroby systémů řízení palby např. pro tank Leopard 1. V současné době je součástí konsorcia Thales, realizuje modernizační program letounů F-16 a podílí se na evropském kosmickém programu. Mezi známé výrobce patřila také společnost Renard, založená roku 1923 jako Avions R.S.V., která vyvíjela a vyráběla sportovní, dopravní a vojenské letouny. Činnost ukončila roku 1970. V Belgii působila od roku 1931 rovněž pobočka britského leteckého výrobce Fairey SA. Vyráběla a opravovala letouny britské konstrukce, v poválečném období pak především stroje Mosquito, Gloster Meteor a Hunter a podílela se rovněž na licenční výrobě dalších typů.

Současné belgické ozbrojené síly

Je třeba předeslat, že belgická armáda používá dlouhodobě pro svoje útvary tradiční názvy. V různých informačních materiálech proto mohou být uváděna rozdílná pojmenování pro stejný útvar. Například tankové prapory nesly historická označení Lanciers (kopiníci), jednotky lehkých tanků Guides (průzkumníci). Obrněné lehké a průzkumné jednotky jsou Chasseurs à Cheval (jízdni střelci/pěchota), motorizovaná a mechanizovaná pěchota jsou Infanterie de ligne (řadová pěchota), střelecké pěší útvary Chasseurs à Pied (pěší střelci) atd.

Nejvyšším velitelem ozbrojených sil je král. Podle informačních materiálů z let 2007 a 2008 má belgická armáda 39 690 příslušníků. Dělí se na čtyři základní složky – pozemní síly COMOPSLAND Land Component (Landcomponent/Composante Terre), vojenské námořnictvo COMOPSNV Naval Component (Marinecomponent/Composante Maritime), vojenské letectvo COMOPSAIR Air Component (Aircomponent/Composante Aérienne) a zdravotní složku COMOPSMED (Medische Component/Composante Médicale). Všechny složky jsou podřízeny Úřadu pro operace a výcvik ministerstva obrany.

Kolové obrněné vozidlo SIBMAS

Pozemní síly

Základem COMOPSLAND jsou 1. mechanizovaná brigáda s velitelstvím v Leopoldsbu, 7. mechanizovaná brigáda s velitelstvím v Marche-en-Famenne, brigáda sil rychlé reakce s velitelstvím v Evere (se dvěma vzdušně výsadkovými prapory a jedním praporem Commandos) a Středisko pro výuku a doktrínu. První brigáda se skládá z velitelské roty 8/9 Linie, mechanizovaného (původně tankového) pluku 2/4 Lanciers, průzkumného pluku 1. Jagers te Pard/Gidsen, mechanizovaného pěšího pluku Carabiniers Prins Boudewijn-Grenadiers, mechanizovaného pěšího pluku Bevrjding-5 Linie a 2. pluku polního dělostřelectva. Sedmou brigádu tvoří velitelská rota 2. Chasseurs à Pied, mechanizovaný (původně tankový) pluk 1/3 Lanciers, průzkumný pluk 2/4 de Chasseurs à Cheval, mechanizovaný pěší pluk 12 Ligne Prince Leopold-13 Ligne, mechanizovaný pěší pluk Chasseurs Ardenais a 1. pluk polního dělostřelectva. V případě 1. a 7. brigády se fakticky jedná o rámcové divize složené z několika praporů (batalion), přičemž část z nich je označována jako pluk (regiment). Většinou jsou to mechanizované útvary, protože belgická armáda v současné době nemá ve výzbroji tanky. Doplnují je dělostřelecké, protiletadlové, ženijní, spojovací, policejní a logistické útvary a jednotky. V podřízenosti velení pozemních sil jsou další dělostřelecké, ženijní a logistické jednotky a útvary a dále útvary průzkumu, psychologického boje, radioelektronického boje a výcvikové. V devadesátých letech minulého století došlo rovněž ke spojování nebo i rozpouštění historických útvarů, např. byly sloučeny 12. řadový pluk prince Leopolda a 13. řadový pluk. Vojenská policie (Grup Militaire Politie/Groupe Police Militaire) má velitelství v Bruselu a pět skupin Alfa, Bravo, Charlie, Delta a Echo v Evere, Nivelles, Marche-en-Famenne, Limburgu a Lombardsijde.

Pozemní síly	OR9	OR8	OR7	OR6	OR5	OR4	OR3	OR2	OR1	OF1	OF2	OF3	OF4	OF5	OF6	OF7	OF8	OF9	OF10
									BEZ OZNAČENÍ										
adjutant- -chef	adjutant- -chef	adjutant	1 st e sergentein- -majoor	1 st e sergentein- -chef	sergentein	1 st e korporaal- -chef	korporaal	1 st e soldaat	1 st e soldaat	kapitein	kapitein- -commandant	kapitein- -commandant	luitenant-kolonel	kolonel	brigade-generaal	generaal-majoor	luitenant-generaal	generaal	adjutant- -chef
adjutant- -majoor	adjutant- -majoor	adjutant	1 st e sergentein- -majoor	1 st e sergentein- -chef	sergentein	1 st e korporaal- -chef	korporaal	1 st e soldaat	1 st e soldaat	kapitein	kapitein- -commandant	kapitein- -commandant	luitenant-kolonel	kolonel	brigade-generaal	generaal-majoor	luitenant-generaal	generaal	adjutant- -chef
OR9	OR9	OR8	OR7	OR6	OR5	OR4	OR3	OR2	OR1	OF1	OF2	OF3	OF4	OF5	OF6	OF7	OF8	OF9	OF10
									BEZ OZNAČENÍ										
oppermeester- -chef	oppermeester- -chef	1 st e meester- -chef	1 st e meester	meester meester- -chef	2 ^{de} meester	1 st e kwartiermeester- -chef	kwartier- meester	1 st e matroos	matroos	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee
oppermeester- -chef	oppermeester- -chef	1 st e meester- -chef	1 st e meester	meester meester- -chef	2 ^{de} meester	1 st e kwartiermeester- -chef	kwartier- meester	1 st e matroos	matroos	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee
OR9	OR9	OR8	OR7	OR6	OR5	OR4	OR3	OR2	OR1	OF1	OF2	OF3	OF4	OF5	OF6	OF7	OF8	OF9	OF10
									BEZ OZNAČENÍ										
oppermeester- -chef	oppermeester- -chef	1 st e meester- -chef	1 st e meester	meester meester- -chef	2 ^{de} meester	1 st e kwartiermeester- -chef	kwartier- meester	1 st e matroos	matroos	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee
oppermeester- -chef	oppermeester- -chef	1 st e meester- -chef	1 st e meester	meester meester- -chef	2 ^{de} meester	1 st e kwartiermeester- -chef	kwartier- meester	1 st e matroos	matroos	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee
OR9	OR9	OR8	OR7	OR6	OR5	OR4	OR3	OR2	OR1	OF1	OF2	OF3	OF4	OF5	OF6	OF7	OF8	OF9	OF10
									BEZ OZNAČENÍ										
oppermeester- -chef	oppermeester- -chef	1 st e meester- -chef	1 st e meester	meester meester- -chef	2 ^{de} meester	1 st e kwartiermeester- -chef	kwartier- meester	1 st e matroos	matroos	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee
oppermeester- -chef	oppermeester- -chef	1 st e meester- -chef	1 st e meester	meester meester- -chef	2 ^{de} meester	1 st e kwartiermeester- -chef	kwartier- meester	1 st e matroos	matroos	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee	luitenant- -ter-zee

Ekvivalenty českých hodností podle STANAG 2116

OR1 = voják, OR2 = svobodník, desátník, četař, OR3 = rotmistr, OR4 = nadrotmistr, OR5 = štábní rotmistr, OR6 = podpraporčík, OR7 = praporčík, OR8 = nadpraporčík, OR9 = štábní praporčík
OF1 = podporučík, poručík, OF2 = nadporučík, kapitán, OF3 = major, OF4 = podplukovník, OF5 = plukovník, OF6 = brigádní generál, OF7 = generálmajor, OF8 = generálporučík, OF9 = armádní generál, OF10 v ACR není

Výzbroj pozemních sil tvoří podle informací z roku 2008 celkem 242 kolových obrněných transportérů 8 × 8 Piranha III, 60 kolových obrněných transportérů 6 × 6 Pandur, 190 pásových obrněných transportérů M113, 220 víceúčelových kolových obrněných vozidel 4 × 4 Dingo 2 a 960 lehkých kolových obrněných vozidel 4 × 4 LMV označovaných jako VTLM. U vozidel Piranha, LMV a Dingo probíhají dodávky od výrobce. Hlavním prostředkem palebné podpory je 48 samohybných kanonových houfnic M-109A2, 14 tažených kanonů L105 Mk2 (LG1 Mark II) a 48 minometů 120RT. Protitankovou obranu zajišťuje 161 kompletů protitankových řízených střel Milan a protiletadlovou 36 přenosných raketových kompletů Mistral. Výzbroj pěchoty tvoří zbraně belgické provenience a teleskopické pancéřovky M72LAW. Většina transportérů Pandur má být transformována pro potřeby průzkumu.

Hlavní základny jsou Leopoldsburg, Houthalen, Marche-en-Famenne, Saive, Bastogne, Flawinne, Almay, Bucht, Heverlee, Lombardsijde, Schaffen, Beverlo, Elsenborn, Hagland, Marche, Landi, Arlon, Brasschaat, Jambes, Namur, Evere, Peutie, Tournai, Grobbendonk, Sijsele a St. Niklaas.

Vojenské letectvo

Jako organizační složka existuje COMOPSAIR od roku 2002. Disponuje 6350 vojáky. Základem bojových sil jsou 2. stíhací křídlo ve Florennes a 10. taktické křídlo v Kleine Brogel vyzbrojené 72 letouny F-16. Z nich 16 je vyčleněno pro síly rychlé reakce NATO (NRF). V roce 2015 má být počet F-16 snížen na 42. Transport zajišťuje 15. transportní křídlo v Melsbroek s 12 letouny C-130 Hercules a několika menšími dopravními letouny. K výcviku slouží 19 proudových letounů Alpha Jet a 33 vrtulových SF260MB. Letouny Alpha Jet jsou dislokovány na francouzské základně Cazeaux v rámci společného výcvikového programu. Záchrannou službu SAR vykonává pět vrtulníků Sea King dislokovaných v Koksijde a tři Alouette 3. Letka 802 se dvěma bateriemi vyzbrojenými 18 bezpilotními letouny Hunter působí především ve prospěch dělostřelectva a taktického průzkumu. Hlavní základny jsou Beauvechain, Florennes, Kleine Brogel, Bierset, Coksijde a Melsbroek, přičemž jejich počet má být snížen.

Válečné námořnictvo

Organizační strukturu COMOPSNV používá námořnictvo od roku 2002. Má celkem 2400 příslušníků. Nejsilnějšími plavidly jsou dvě fregaty třídy Leopold 1. Následuje šest minolovek Aster francouzské třídy Tripartite a několik menších hlídkových a logistických plavidel. Základnou je přístav Zeebrugge. V některých podkladech jsou uvedeny také Ostende, Antverpy a Brugy.

Gloster Meteor (Letecké muzeum Praha-Kbely)

Vrtulník Sea King SH-3 belgického letectva

Zdravotní složka

COMOPSMED byla aktivována rovněž roku 2002. Jejím hlavním úkolem je medicínská podpora belgických ozbrojených sil a obyvatel, podpora ozbrojených sil států NATO a jejich spojenců a humanitární činnost v zahraničí. Základem organizačního členění jsou čtyři operační zdravotní střediska CMO (Operational Medical Centres) dislokovaná v Bruselu, Leopoldsburgu, Marche-en-Famenne a Zeebrugge. Do jejich podřízenosti spadají představená pracoviště EMA (Advanced Medical Elements) označovaná jako Antény. Doplňují je tři zdravotní technické intervenční složky EMI-Tech (Medical Technical Intervention Element) a vojenská nemocnice v Neder-Over-Heembeek.

Hlavní výzbroj tvoří pěchotní zbraně, zdravotnické evakuační vrtulníky Agusta A 109 Medevac, zdravotnické verze obrněných transportérů M113 a Pandur 6 × 6 a různé verze specializovaných automobilů.

Nakládání obrněného vozidla Dingo belgické armády

Obrněné vozidlo Iguana FV4

Mise a programy budoucnosti

Belgické ozbrojené síly procházejí v současné době transformací, která začala roku 2000 a nese označení Strategický plán 2015. Je zaměřen do oblastí strategických záměrů, ekonomiky a přezbrojení. Důležitým krokem je změna tzv. těžkých sil na střední a lehké síly použitelné v rámci současných limitovaných konvenčních operací a konfliktů. Z hlediska vyzbrojování je kladen požadavek na vozidla odolná v rámci současných konfliktů nízké

intenzity VB-IED (Vehicle Born Improvised Explosive Device). Pro zvýšení palebné síly bude část obrněných transportérů Piranha vyzbrojena věžemi s kanony Mecar ráže 90 mm. Důraz je kladen rovněž na oblast průzkumu, spojení, digitalizaci a robotické systémy. Do výzbroje má být zaveden systém C-RAM (Counter Rocket Artillery and Mortar) zajišťující obranu proti raketovým a minometným útokům v misích, který nahradí dělostřelecký systém M109A4. Novinkou má být rovněž systém vozidlového řízení na bojišti BMS (Battlefield Management System) včleněný do integrovaného štábního informačního systému ISIS (Integrated Staff Information System). Společně s Nizozemskem je realizován operační program MIP (Multilateral Interoperability Programme). Objektem nových programů jsou vojáci v rámci programu BEST (Belgian Soldier Transformation Programme), jenž odpovídá obdobným projektům vojáků budoucnosti v jiných zemích. Cílem je zvýšení ochrany, zlepšení komunikace a transferu informací realizací koncepce ISTAR (Intelligence, Surveillance, Target Acquisition and Reconnaissance) s využitím radiolokátorů na vozidlech Pandur, nových průzkumných systémů na vrtulnících Agusta A-109 či letounech F-16 a bezpilotních letounů Hunter.

Letectvo prozatím nepředpokládá přezbrojení, pouze nákup dvou dopravních letounů A 310, osmi víceúčelových vrtulníků NH90 a je rovněž jedním z možných budoucích uživatelů evropského transportního letounu A 400, kterých plánuje nakoupit sedm jako náhradu za dosluhující C-130.

Námořnictvo se opírá o tři tzv. pilíře, kterými jsou kolektivní obrana (v rámci NATO a EU), podíl na udržování mezinárodní stability a obrana vlasti. V současné době probíhá modernizace minolovek a má být realizována akvizice ponorkových robotů Remus. Za dvě fregaty prodané do Bulharska by měla být nakoupena dvě nová plavidla.

V posledních letech se belgické ozbrojené síly podílely na řadě zahraničních misí. Jedná se o účast v ISAF, KFOR, ALTHEA, EUPOL (Kongo), MONUC (Kongo), UNIFIL II (Libanon), UNTSO, UNMIS (Súdán). V současné době působí příslušníci 3. výsadkového praporu v prostoru Afrického rohu, skupina spojařů se podílí na misi BELUFIL, zdravotnická jednotka je zapojena do akcí v Čadu a letka stíhačů F-16 podporuje z Kandaháru spojenecké síly v Afghánistánu v rámci operace Guardian Falcon.

Vzhledem ke dvojjazyčnosti belgické armády se mohou v textu nacházet názvy psané různou formou. Rovněž počty výzbroje a také např. základen mohou kolidovat s počty zveřejněnými v různých dostupných informačních zdrojích, přičemž další změny přináší průběžná modernizace. Účinnou pomoc při tvorbě tohoto článku autorovi poskytly pracovnice knihovny Vojenského historického ústavu a Philippe Kubaszewski.

Text: Martin KOLLER

Foto: archiv autora, FN USA, SIBMAS a COMOPSLAND

Organizace záložníků CIOR oslavila šedesátku

Při Hlavním velitelství NATO v Bruselu si na 200 zástupců záložních sborů Aliance z 19 zemí sdružených v CIOR připomnělo šedesáté výročí založení této organizace. CIOR (Confédération Interalliée des Officiers de Réserve) neboli Spojenecká konfederace záložních důstojníků je mezinárodním společenstvím národních organizací, ve kterých se sdružují záložní důstojníci (ale i příslušníci dalších hodnostních sborů) armád NATO. Dnes tato konfederace zastupuje více než 800 000 rezervistů.

Stalo se tak 18. května u příležitosti slavnostního odhalení památníku CIOR. Skulptura představuje siluetu salutujícího vojáka, jejíž obraz je ještě vyřiznut v ocelové desce za ní. Ta nese nápis „The reservist is twice the citizen“ (záložník je dvakrát občanem), což jsou slova Winstona Churchilla připomínající podstatu záložníků jednak coby občanů a rovněž jako vojáků, kteří jsou kdykoli připraveni sloužit vlasti.

V návaznosti na slavnostní akt proběhl v budově belgického ministerstva obrany seminář, jehož hlavním řečníkem byl generální tajemník NATO Jaap de Hoop Scheffer. Ve svém projevu vyzdvihl důležitost záložních sborů Aliance, ale dotkl se také jiných témat, jako například spolupráce mezi NATO a EU.

Česká republika je členem CIOR od roku 1999, kdy byla přijata do NATO. Na jednáních je jejím zastupováním pověřeno občanské sdružení Asociace záložních brigád.

Text: mjr. v z. Arnošt LÍBEZNÝ, foto: archiv autora

Vyškov získal akreditaci pro nový kurz

Velitelství výcviku-Vojenská akademie ve Vyškově začne připravovat pracovníky ochrany utajovaných informací v novém, Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy ČR akreditovaném kurzu „Bezpečnostních manažerů“. Jeho cílem je seznámit účastníky se základy bezpečnosti utajovaných informací z hlediska současných legislativních norem, vyhlášek a normativních výnosů. Obsah lekcí však není určen výhradně pro posluchače vykonávající funkci bezpečnostního manažera v úzkém slova smyslu, ale i pro osoby působící na dalších postech souvisejících s bezpečnostní správou organizačního celku.

Kurz trvá čtyři týdny v rozsahu 126 vyučovacích hodin, jež zahrnují jak teoretickou přípravu, tak i praktická cvičení. Frekventanti získají přehled o všech druzích zajištění ochrany utajovaných informací – od personální, průmyslové, administrativní a fyzické bezpečnosti přes bezpečnost informačních a komunikačních systémů až po kryptografickou ochranu.

Výuka je směřována tak, aby absolventi, kteří obdrží osvědčení k výkonu své funkce s celostátní platností, po návratu ke svým útvarům a zařízením měli přehled o veškeré legislativě týkající se dané problematiky a znali základní dokumenty a postupy, jež bezpečnostní manažer při své činnosti používá.

První akreditovaný kurz „Bezpečnostních manažerů“ proběhne v termínu od 31. srpna do 25. září.

Text a foto: kpt. Pavel MATAL

Text: Martin KOLLER
Foto: autor a IDV

„Pohyblivost vojsk a spolehlivě fungující dopravní systémy patří k prvořadým předpokladům úspěchu v každé válečné situaci,“ říká pplk. Jaroslav Král, náčelník výzkovského Institutu dopravní výchovy AČR (IDV).

Bezpečná jízda

V řadě zemí světa probíhá válka s různými extrémisty a teroristy, kteří se snaží působit co největší ztráty a problémy nejen bojujícím vojákům, ale rovněž civilnímu obyvatelstvu zemí, které vysílají svoje občany v uniformě do misí. Vzhledem k délce a intenzitě bojů nelze považovat ztráty koaličních sil např. v Iráku a Afghánistánu za neúnosné. Za stejnou dobu zahyne v Evropě a USA na komunikacích mnohonásobně více občanů! Nejčastěji díky nepozornosti, nekázní nebo porušení předpisů ze strany řidičů.

Rovněž v misích mají nemalý podíl na zraněních a ztrátách dopravní nehody. Dále mohou vznikat nebezpečné situace činností protivníka, přičemž řidič má klíčovou úlohu z hlediska přežití všech přepravovaných osob. Záleží na úrovni jeho přípravy a schopnosti rychlé a adekvátní reakce v krizové situaci.

Cílem pracovišť specializovaných na výcvik řidičů ve všech státech NATO je eliminovat škody a ztráty způsobené vojenskými řidiči na domácích komunikacích, ale

do určité míry rovněž činností protivníka v misích na minimum.

Mobilita odborně

Základem úspěchu při řešení otázek bezpečnosti provozu je dlouhodobá a systematická příprava všech řidičů AČR. Nejedná se však o pouhý výcvik v řízení přiděleného typu vozidla. Celý systém zaměřený na bezpečnost má hluboké teoretické základy, které společně s dlouhodobými praktickými zkušenostmi pracovníků IDV umožňují analyzovat problematiku vojenské dopravy na komunikacích i mimo ně. Výsledkem jsou především teoretické závěry, tvořící podklady k návrhům změn a modernizací v celém systému dopravní výchovy. Institut proto generuje metodické a legislativní výstupy, včetně příspěvků do nařízení náčelníka Generálního štábu, a podílí se na posuzování zákonů a jejich prováděcích vyhlášek. Další činností je tvorba příruček a výcvikových filmů pro řidiče. Z nejčerstvějších lze uvést příručku pro řidiče Tatry 810. Výsledky se zúročují např. v rámci školení osob vysílaných do zahraničí, která mohou napomoci při záchraně lidských životů.

Dlouhodobě probíhá intenzivní spolupráce s vojenskými školami, Vojenskou policií i civilními institucemi a různými pracovišti v zahraničí. Zajímavá je rovněž účast na mezinárodním projektu Vehicle Infrastructure Driver Interaction, který se zabývá prevencí krizových situací na komunikacích.

Jedním z hmatatelných výsledků výzkumné práce je тренаžér obracení vozidla. Pracovníci institutu jej vyvinuli a vyrobili sami. O jeho využití je značný zájem ze strany vojenských útvarů, včetně příslušníků speciálních jednotek i civilních institucí. Proto byl prezentován rovněž na veřejnosti při Dnech prevence a osvěty ve Vyškově a v Brně v rámci spolupráce s regionální bezpečnostní komisí provozu.

Rozsáhlejším projektem je vybudování dráhy „zatáčka a obdélník“ pro zvládnutí krizových situací v areálu Jeseník, která má být dokončena v dohledné době. Dalším cílem je simulátor nárazu, na jehož vývoji se pracuje.

Od motocyklů po tanky

Vojáci, kteří nemají řidičské oprávnění pro osobní kolová vozidla,

jej získávají ve smluvní autoškolě. Specializovaný výcvik řidičů vojenských kolových i pásových vozidel od motocyklu po tank probíhá v rámci IDV, a to v тренаžérových učebnách i ve vozidlech. Navíc probíhá specializovaná výuka zaměřená na přepravu nebezpečných nákladů. Výcvik řidičů se v institutu dělí na teoretickou a praktickou část. Podle podplukovníka Krále je základem úspěchu názornost a praxe, přičemž nudnou teorii je třeba omezit na minimum. Proto se i v rámci zdravotní přípravy nešetří vymyšlením názorných dramatických dopravních nehod s rychlými zásahy specializovaných skupin. Obdobně jsou řešena cvičení z hlediska logistického zabezpečení.

Kroky do budoucnosti

Institut je zaměřen na perspektivní úkoly, které řeší podobná pracoviště v nejvyspělejších zemích. Z tohoto hlediska má zásadní důležitost transfer informací např. cestou odborných konferencí na mezinárodní úrovni. V tomto roce má proběhnout ve Vyškově další na téma prevence

V institutu probíhá rovněž výcvik řidičů kolových obrněných vozidel Dingo.

dopravní nehodovosti v resortu ministerstva obrany za účasti týmů z Rakouska, Slovenska a Maďarska. Za obzvláště perspektivní lze označit dva nové projekty. První se zabývá hodnocením odborné přípravy řidičů z hlediska podmínek práce přímo u útvarů. Cílem je dosáhnout souladu teorie a reality a zároveň odstranit nedůvěru a obavy útvarů z kontroly, která je zaměřena na hledání řešení problémů a nikoli důvodů k postihům, jak bývalo obvyklé v minulosti. Jedním z postupných realizačních kroků jsou školení koordinátorů výcviku řidičů u útvarů. Doslova na světové úrovni je projekt zabývající se monitorováním provozu vozidel pomocí zařízení, které konstrukčně připomíná tzv. černou skříňku v letadlech. Důvodem je nejen kontrola činnosti řidiče a eliminace porušování dopravních předpisů, ale také právní podklad pro relevantní vyšetřování dopravních nehod, havárií soustav vozidla atp. Podobné systémy testují i v dalších zemích NATO, takže vývojové trendy v institutu míří správným směrem.

Prezentace na veřejnosti v rámci Dne prevence

Exercise Altcar Challenge 2009

O zážitcích příslušníků aktivní zálohy z průběhu náročného závodu v zahraničí píše jeden z účastníků

Text: rtm. v z. Petr ŠVIHOVEC
Foto: archiv pěší roty 121. strp

Pětadvacátý ročník mezinárodní soutěže vojenské všestrannosti pořádaný Asociací záložních sil Spojeného království (UKRFA – United Kingdom Reserve Forces Association) se letos konal počátkem května. Poprvé se jí zúčastnili zástupci České republiky, konkrétně vojáci z pěší roty 121. strážního praporu aktivní zálohy při Krajském vojenském velitelství Praha. Osm mužů – dvě družstva.

První den v kasárnách Altcar Regional Training Centre u městečka Hightown 15 km od Liverpoolu byl zasvěcen přípravě. Organizátoři nám půjčili zbraň, které budeme během soutěže používat, abychom se s nimi naučili zacházet. Vrhli jsme se na tuto pro nás oblíbenou činnost s vervou, což se nám vyplatilo. Pistole FN 9mm, útočná puška L85A2 a kulomet L7A2,

známý pod přezdívkou „Gimpy“, nám ihned padly do ruky. Stále dokola jsme je rozebírali a skládali. Jako čtvrtá zbraň byl samopal AK-47, který je pro Brity zbraní nepřátel, a právě proto ji musejí jejich vojáci umět ovládat. Pod dohledem instruktora jsme si rovněž vyzkoušeli 400m dlouhou překážkovou dráhu.

Soutěže se zúčastnilo 47 čtyřčlenných hlídek, mužských, ženských i kombinovaných, z Velké Británie, Česka, Nizozemska, Německa a Polska. Celkem nás čekalo 18 disciplín – zdravotně, odminování, přenos raněného pod palbou, řízení vozidla, činnost na check pointu, laserový simulátor, rozpoznávání min, námořní dril, střelba pistolí a útočnou puškou, taktický přesun lesem spojený s použitím granátů, sborka zbraní, kontrola výstroje, zrychlený přesun, topografie, překážková dráha, rozpoznávání techniky států NATO a přeprava nebezpečných látek. Při vyjmenování to vypadá jednoduše. Ale nebylo. Pár příkladů za všechny.

První pomoc v boji – na vytyčeném úseku ležely tři bezmocné osoby. Otevřeně zlomeniny, průstřely, rány od střepin, šok... Vše provedeno velice

realisticky. Hlídká musela zraněné vyhledat, zhodnotit vážnost jejich stavu a začít s ošetřováním. Přitom se nám hodily nově vybavené lékárníčky a obvazy vz. 90. Zde se poprvé projevila jazyková bariéra. V každém družstvu jsme sice měli jednoho dobrého angličtináře, ale to nestačilo. U každého raněného totiž stál zdravotník, který sledoval naši činnost a neustále se ptal na podrobnosti. A tak mezi námi naši tlumočníci neustále běhali a neměli dostatek času se plně věnovat svému „zraněnému“. Proto nám také jedna osoba „umřela“. Měla sice velkou střepinu v břišní dutině a podle nás byla bez šance přežít, což zdravotníci nakonec uznali. Přesto nás ale stálo body, že jsme se jí nevěnovali.

Odminování znamenalo projít trasu s různými překážkami. Písek, betonový podlez, dům. A všude nástrahy. Nášlapné, trhací s lanky, zaminované vstupy. Vše jsme měli označit, cestu vyčistit a vytyčit ji pro druhý sled. Za pouhých patnáct minut. Neustále nás přitom sledovali instruktoři a veteráni. Navíc nástrahy opravdu bouchaly. Ne moc, ale na leknutí to stačilo. Cítili jsme, jak nám po těle tekl pot, a doufali

jsme, že neuděláme chybu. Zde naše týmy ztratily 22 bodů. Za přílišnou pečlivost a s tím spojenou pomalost. I když jsme úkol stihli ve stanoveném čase, podle místních pyrotechniků jsme mohli být rychlejší. Ocenili ale náš postup, zakreslení i fotodokumentaci včetně perfektního vyznačení čisté cesty. Asi se ptáte, kde jsme se to naučili? Neřeknu. Všem je ale určitě jasné, kde jsme se to nenaučili.

Evakuace raněného v boji představovala akci minimálně na půl hodiny. S nosítky se zátěží o váze 80 kg běžíte písčnými dunami. Náhle jste nastřeleni. Bráníte se, běžíte nahoru, pak dolů a zase nahoru. Nasazujete si plynové masky, opět se bráníte... Závaží vám nesmí spadnout. Na konci trasy nejste schopni ani stát. Tedy žádný běh s vojáčkem na nosítkách dvacet metrů tam a zpět. Ale pořádná zabíračka, kde si každý sáhne až na dno.

Námořní dril. Pro nás, suchozemce, chuťovka. V naprosté tmě jsme měli najít, rozbalit a nafouknout člun Zodiak speciálních jednotek Royal Navy. Člun jsme znali jen z fotek a nic jsme o něm nevěděli. Zapracovala však naše inteligence. Námořnické uzly jsme rozmotali, plnicí záklopy našli a člun pomocí nožních pump nafoukli. Po celou dobu s námi v místnosti byli Air Vice-Maršal Royal Air Force Barry Newton a Group Captain Gary Bunkell. Oba nám pak gratulovali. Za tuto disciplínu jsme dostali plný počet bodů.

Při skládání zbraní jsme sklídili potlesk na otevřené scéně. Na zhruba 150metrové trase stály čtyři bedny a v každé z nich byla rozložená zbraň. Po startu k nim členové družstva sprintem běželi. Každý „svou“ zbraň zkompletoval, zavřel bednu a sprintoval k podložce, kde zajištěnou zbraň odložil. Čekaly ho ještě napáskování čtyř zásobníků do pušky L85A2 a závěrečný běh do cíle. A výsledek? Jeden náš tým celkově druhý a jeden čtvrtý. Při této disciplíně se plně projevily zlaté české ručičky i náš kladný vztah ke zbraním. Zbrojní seržanti jen nechápavě kroutili hlavami a mohli si je ukrotit, když se dozvěděli, že jsme jejich zbraně měli den předtím v rukou poprvé. Gratulace nebraly konce. Jeden z nás, rtm. v z.

Na poslední disciplínu, střelby, se přijel podívat velitel místního teritoriálního velitelství generálporučík Nick Parker (na snímku uprostřed v baretu), který se o naši skupinu živě zajímal.

Snímek s Air Vice-Maršalem RAF Barrym Newtonem a Group Captainem Garym Bunkellem, z jejichž řeči bylo zřejmé, jak velice si vážili českých veteránů z druhé světové války, kteří působili v řadách královského letectva.

Milan Havlíček, dokonce vytvořil časový rekord ve sborce kulometu!

Druhý den se na poslední disciplínu, střelby, přijel podívat nejvyšší velitel místního teritoriálního velitelství generálporučík Nick Parker. Setkal se s námi a my odpovídali na mnoho otázek. Příjemné setkání ukončila společná fotografie.

A jak jsme dopadli? Celkově na 30. a 32. místě a pátý, resp. šestý mezi zahraničními družstvy. Rozdělily

byly pouze v řádu bodů. V technických úkolech jsme patřili mezi nejlepší. V rozborce a sborce zbraní na čas dokonce celkově druhí. Víme, že jsme mohli být lepší. Poznali jsme rovněž, že výcvik našich záloh a britských rezervistů je neporovnatelný. Oni vědí naprosto přesně, na co se připravují, kdežto naše aktivní zálohy bojují o přežití. Bylo nám přislíbeno pozvání na tuto soutěž i v příštím roce. Už teď se těšíme.

Totalita očima dětí

Text: Jana DECKEROVÁ
Foto: autorka a Eva ZÍTKOVÁ

„Takhle to bylo“, „Rudé neprávo“, „Mrtev, kdo zapomenut“, „Vůle žít“, „Důstojník gentleman“ – to jsou jen namátkou vybrané názvy vítězných prací dětí základních a středních škol, které se zapojily do projektu „Bojovníci proti totalitě pohledem dětí“.

Více než čtyři stovky dětí dorazily 4. června do Památníku Vojna u Příbrami, kde vítězové pěti kategorií (tištěný magazín, audiodokument, videodokument, televizní magazín a cena veřejnosti) převzali ceny z rukou partnerů projektu. Kromě Ministerstva obrany ČR to jsou Konfederace politických vězňů, Sdružení válečných veteránů, Československá obec legionářská, Nadační fond československé obce legionářské, Svaz pomocných technických praporů-Vojenských táborů nucených prací, Česká televize a Český rozhlas.

Posláním projektu je na jedné straně vzpomenout památku hrdinů, kteří se zasloužili o svobodu a demokracii naší země a jimž režim způsobil po únoru 1948 příkoří, na straně druhé je to setkání s žijícími pamětníky té doby, při němž mají děti možnost zblízka poznat období, které našťastí samy nezažily.

Úkolem žáků a studentů bylo během školního roku zpracovat životní příběh někoho, kdo se setkal s totalitní mocí. Témata se pohybovala od roku 1939 až po listopad 1989. Ti nejstarší pak měli v zadání přímo sametovou revoluci. Kolektivy z více než padesáti škol se snažily zachytit osudy politických vězňů, válečných veteránů nebo se věnovaly odboji ve svém regionu a musely tak zvládnout práci historiků, badatelů, scenáristů, kameramanů, novinářů či střihačů. Celkem bylo odevzdáno 11 tištěných časopisů, 16 televizních magazínů, 15 audio a 32 videodokumentů.

„Není náhodou, že i druhý ročník se završuje zde v Památníku Vojna. Tento skanzen lidského utrpení a otrocké práce v uranových dolech je symbolem zla. Je celkem jedno, jak se totalita jmenuje. Výsledek je vždy stejný – ztráta lidské důstojnosti, svobody, zdraví a někdy i života,“ řekl v úvodu generálmajor Rostislav Mazurek, poradce náčelníka Generálního štábu Armády ČR pro EU a NATO a pokračoval: „Mnoha z vás se podařilo vytvořit profesionální novinářská díla a díky vám se podaří uchovat kus naší historie pro další generace. Budete to jednou vy sami, kdo bude určovat, jakým směrem se bude ubírat tato společnost, a já

vám držím palce, aby to nebyla cesta do nové totality, ale cesta ke svobodě a demokracii.“

Dorazili i ti, kteří si v někdejším politicko-vězeňském lágru Vojna odpykávali své tresty. „Poměry se tu daly srovnávat s nacistickými koncentračními tábory. Naše svědectví přispějí k tomu, aby se zejména s 50. léty minulého století, která jsme tu prožívali, seznámila i současná mladá generace. Jsem rád, že jsme se toho dočkali,“ připomněl ve svém vystoupení Jiří Růžička, místopředseda ústřední rady Svazu PTP-VTNP.

Není důležité zvítězit...

Některé školy se soutěže zúčastnily i ve více kategoriích. Jednou z nich byla i Základní škola Boženy Němcové z Opavy, která nakonec obsadila 3. místo v kategorii audiodokument. „Nedařilo se nám vůbec najít téma. Až naše učitelka dějepisu nám dala tip na Miroslava Šafrána. Ten byl nejprve nasazený nacisty na nucené práce, po útěku se jako tankista podílel na osvobození naší země a v padesátých letech byl jako politický vězeň odsouzen k dlouholeté práci v uranových dolech,“ rozpovídal se Daniel Thiel, jeden ze školních žurnalistů. „Kluci brali úkol na projektu opravdu vážně. Škola jim poskytla jen technické zázemí a pomoc

při vytváření obsahové stránky. Ostatní bylo jen na nich,“ doplňuje Kristina Musilová, učitelka informatiky opavské základní školy. „Moc nás práce bavila, ale zároveň jsme se toho i hodně dověděli,“ shoduje se celý tým.

V rámci doprovodného programu byly k vidění tři výstavy. První, s názvem „Afghánistán“, připravilo ministerstvo obrany a prostřednictvím fotografií přiblížilo život vojáků v misi. Židovské muzeum v expozici „Zmizelí sousedé“ představilo výsledky pátrání studentů po občanech, kteří z okolí jejich bydliště zmizeli v období 2. světové války. Poslední, projekt „Opona“, připomněla dvacáté výročí 17. listopadu a děti se mohly zapojit do vědomostní soutěže.

Dokument o projektu „Bojovníci proti totalitě pohledem dětí“ bude Česká televize vysílat 17. listopadu, v den výročí sametové revoluce. Do programu zařadí i snímky, jež si letos odnesly nejvyšší ocenění. <<

Tragický osud GENERÁLA

Text a foto: Zdeňka DUBOVÁ

Univerzita obrany Brno ve spolupráci se Slezským zemským muzeem v Opavě otevřela 2. června výstavu dobových fotografií a ojedinělých dokumentů, která zachycuje osobnost Heliodora Píky.

Autor myšlenky unikátní výstavy „Tragický osud vlastence“ František Hanzlík, který přednáší historii a politologii na Univerzitě obrany, shromáždil materiály desítky let. Po osobním setkání s generálovým synem Milanem uvažoval o důstojném uctění památky jeho otce. Dostaly se mu do rukou dosud nezveřejněné dokumenty a fotografie, které potvrzují, že v případě Heliodora Píky šlo skutečně o vykonstruovaný proces, zakončený v červnu 1949 justiční vraždou. „Byly to okamžiky, které nikdy v životě nezapomenu. Nenalézám slov k vyjádření té beznaděje, pocitu křivdy

a nespravedlnosti,“ vzpomíná na tu dobu dnes sedmaosmdesátiletý Milan Píka (na horním snímku). Na rehabilitaci svého otce musel čekat téměř dvě desetiletí. Skutečné očištění však umožnily až změny po listopadu 1989. Výstava odhaluje intriky Bedřicha Reicina, Karla Vaše, Jaroslava Procházky, Zdeňka Fierlingera a dalších, kteří nesou hlavní podíl na tragickém osudu generála. Odkrývá také zákulisí Píkova procesu z přelomu let 1948 a 1949. Vůbec poprvé jsou tu zveřejněny podvržené zprávy o generálově spolupráci s anglickou zpravodajskou službou. Můžeme se podívat na fotografie soudců, kteří ho odsoudili k smrti, jakož i těch, co zamítli jeho žádost o milost. Na několika panelech

jsou popsány osudy generálů Bedřicha Reicina a Josefa Musila, kteří přivedli Píku na popraviště, a nakonec sami skončili na šibenici.

Součástí výstavy je i rukopis publikace o tragédii Heliodora Píky, který napsal v 70. letech minulého století jeho obhájce Rastislav Váhala. V roce 1978 se mu ho podařilo zaslat do zahraničí, ale k adresátovi, Josefu Škvoreckému, do kanadského Toronta nikdy nedorazil. Autor výstavy František Hanzlík si spis přivezl z Kanady v roce 2007.

Výstava, která připomíná letošní 60. výročí završení tragédie generála Píky, je přístupná v pracovní dny od 8 do 18 hodin ve vestibulu Univerzity obrany až do 31. srpna. <<

Pomáhají postiženým

Text: kpt. Jolana FEDORKOVÁ
Foto: Pavel VÁCLAVÍK

Příslušníci společných sil v Olomouci ve dnech 23. a 27. května přispěli svou pomocí při soutěžích sportovců s mentálním postižením a vozíčkářů.

První akce, XI. ročník Českého poháru KB v atletice vozíčkářů, proběhla na atletickém stadionu TJ Lokomotiva v Olomouci, kde lidé s převážně pohybovými vadami soutěžili v hodu oštěpem, diskem, kuželem a vrhu koulí. Vojáci 153. ženijního praporu a zaměstnanci domu armády jim pomáhali při přemísťování, ale také s uchycením pomůcek, které sportovcům pomáhají k dosažení lepších výkonů.

Eva Kacanu, držitelka zlaté paralympijské medaile a světového rekordu ve vrhu koulí na hrách v Pekingu a také organizační ředitelka soutěže, si fyzickou pomoc vojáků pochvalovala: „Přenášení hendikepovaných sportovců je velmi náročné a vyžaduje to silné chlapy.“

O čtyři dny později se za asistence zaměstnanců domu armády uskutečnil na stejném místě 17. ročník regionálních her Speciálních olympiád pro sportovce s mentálním postižením. Hlavním garantem byli studenti 2. ročníku bakalářského studia aplikované tělesné výchovy z Fakulty tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci. Ředitelka akce profesorka Hana Válková podotýká: „Spolupracujeme s vojáky společných sil od roku 1997. Bez jejich pomoci by prakticky nebylo možné ozvučit stadion či zabezpečit zázemí pro naše sportovce.“

Na závodističích se pohybovalo kolem 200 dětí i dospělých. Svou radost z vítězství dávali jasně najevo a bezprostředně vojáky oslovovali. Ochota pomoci při uplatnění a rozvíjení talentu hendikepovaných

jsou hlavním cílem, kvůli kterému se příslušníci společných sil na těchto akcích podílejí. Pro některé z nich jsou tato setkání první zkušeností, která jim pomáhá lépe pochopit život mnohdy těžce postižených lidí. <<

Slavili jsme s dětmi

Text: por. Helena VRZALOVÁ,
kpt. Michal ABRHÁM,
npor. Šárka BRÁZDILÍKOVÁ
a pplk. Jana RŮŽIČKOVÁ
Foto: por. Helena VRZALOVÁ,
kpt. Michal ABRHÁM
a pplk. Jana RŮŽIČKOVÁ

Oslava svátku dětí je už tradičně během května a června v řadě měst spojena s ukázkami vojenské techniky a s prezentací Armády České republiky.

Ani déšť je neodradil

Na letišti v posádce Prostějov proběhl 29. května Den otevřených dveří velitele 102. průzkumného praporu. I přes nepřízeň počasí přišlo 680 návštěvníků,

zejména dětí z mateřských, základních a středních škol Prostějovska. Úspěch měla ukázka těžké průzkumné rotы s bojovým vozidlem BVP-1 SVATAVA, bez povšimnutí nezůstaly ani osobní zbraně a vybavení průzkumníků. Velký zájem byl o komplet vzdušného průzkumu SOJKA rotы bezpilotních průzkumných prostředků a o těžkou kolovou techniku rotы logistiky. Zázitkem se stalo přepadení objektu nebo seskok

z výšek tisíc a tři tisíce metrů. Rota hlubokového průzkumu předvedla slánění z vrtulníku a ukázku bojového umění. Děti si prohlédly letoun Mi-17 z 23. ZVrL z Přerova, který zabezpečoval slánění a seskoky prostějovských výsadkářů.

Do Jinců proudily davy

Bezmála 800 dětí a dospělých prošlo 2. a 3. června bránou kasáren

13. dělostřelecké brigády. Návštěvníci si mohli „osahat“ dělostřelecké a ruční zbraně, prostředky dělostřeleckého průzkumu, včetně nejmodernějšího radiolokátoru Arthur. Školáci, ale i ti menší si vychutnali ukázkou Vojenské policie, jíž kralovali speciálně vycvičení psi pro vyhledávání drog a výbušnin. Pozadu nezůstali ani hasiči z Vojenské hasičské jednotky Jince, kteří zájemcům dopřáli spršku z vodního děla. Tříčlenný tým z posádkové ošetřovny zase předvedl, jak reagovat při dopravní nehodě a jak poskytnout správně první pomoc.

Policie stále atraktivnější

Staroboleslavské Velitelství Vojenské policie připravilo veřejnosti v mnoha desítkách měst výstavy užívané techniky, výstroje a výzbroje. Vojenští policisté předvedli práci kriminalistických techniků při snímání otisků podezřelých osob, na některých místech mohli návštěvníci zhlédnout výsadek z vrtulníku, po kterém následovalo „akční“ zadržení nebezpečného

pachatele. Policejní ukázky se stávají stále atraktivnější a zejména děti v nich hledají své hrdiny, které by rády následovaly.

Bambiriáda pomáhá v Šajkovaci

Letošní, v pořadí již jedenáctý, ročník Bambiriády, pořádaný Českou radou dětí a mládeže, slavnostně zahájila ve čtvrtek 4. června na pražském Střeleckém ostrově manželka prezidenta republiky Livia Klausová. V tu samou chvíli se mohly děti seznámit s nabídkou kroužků a vyzkoušet si nejrůznější atrakce a hry i v dalších čtrnácti městech po celé České republice. Armáda je už tradičním partnerem projektu a podílí se na organizaci a zabezpečení, ale zároveň veřejnosti prezentuje svoji činnost. V Praze připravila pro dětské účastníky ukázky z vybavení příslušníků 15. ženijní brigády a zároveň si zájemci mohli vyzkoušet laserovou střelnici nebo sportovní trenažéry. Na zvědavé otázky odpovídali nejen zástupci oddělení nábory Krajského vojenského velitelství hlavního města Prahy, ale i účastníci jednotlivých zahraničních misí a sportovci Dukly Praha.

„I nás se to týká!“ Těmito slovy a přesně v duchu letošního hesla Bambiriády pozdravil účastníky první zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajor Josef

Prokš. Stalo se tak poté, co převzal z rukou předsedy České rady dětí a mládeže symbolický šek v hodnotě téměř 4000 eur určený pro vybavení základní školy v kosovském městě Šajkovac. Zakoupené školní lavice, židle, sešity, ale i počítačová technika a další vybavení, které jsou již na cestě do Kosova, předají čeští vojáci v červenci. Tady již řadu let naši profesionálové pomáhají v rámci mnohonárodních sil KFOR udržovat bezpečné prostředí a podmínky pro

mírový život. Generál Prokš poděkoval organizátorům i partnerské firmě za dar a zdůraznil, že kosovským dětem, jejichž život je poznamenán válečným konfliktem, opravdu pomůže. „Ne vše, co je samozřejmé zde, je samozřejmostí i jinde ve světě. V Kosovu jsou školy, kdy na jednu lavici je pět dětí. Proto je každá takováto pomoc vítaná a přispívá k tomu, že se životní podmínky v těchto válkou zasažených oblastech každým dnem zlepšují,“ uvedl generál Prokš. <<

Text: Vlastimil BERÁNEK
Foto: Petr SCHEJBAL

Osmiveslice Dukly nebyla ani potírácáté v řadě na pražských Primátorkách k porážení. Její veslaři i letos o prvním červnovém víkendu potvrdili, že v Česku nemají žádnou vážnou konkurenci. Vítězná posádka, ve složení Jan Gruber, Milan Doleček, David Jirka, Václav Chalupa, Jakub Makovička, Michal Horváth, Milan Bruncvík a Karel Neffe, s kormidelníkem Oldřichem Hejduškem opět zcela suverénně ovládla závod stylem start – cíl.

V lodi tentokrát neměla žádného nováčka, který by po vítězství absolvoval tradiční povinný křest v chladné vltavské vodě. Hod z mola si po vítězství od posádky tentokrát „vychutnala“ česká veslařská legenda Václav Chalupa. Ten má z tohoto závodu deset triumfů ve své parádě

Dukla vládne Vltavě

disciplíně – skifu – a pátý nyní přidal s nejpočetnější posádkou. V jedenačtyřiceti letech už podle svých slov plánuje sportovní kariéru rok od roku a spíše než na navýšení už tak úctyhodného počtu vítězství věří ve svého syna: „Na dorostenecké osmě už jel Václav ve finále, tak toho asi brzo nechám. Budu mít zdatného nástupce. V Dukle jsou ti nejlepší veslaři, tak by bylo špatné, kdyby nevyhrála,“ prohlásil po závodě Václav Chalupa.

Největším počtem titulů z Primátorek se může pochlubit současný kormidelník Dukly Oldřich Hejdušek: „Vloni jsem z osobních důvodů nejel, teď mě zase chlapi přemluvili,“ přiznal po svém 21. vítězství.

U vesel vítězné osmiveslice měl být původně také Ondřej Synek, stříbrný z pekingské olympiády. Toho

ale provázela před Primátorkami až bizarní smůla. Při Světovém poháru ve Španělsku nepostoupil ze semifinále, protože se mu do kormidla namotal rákos, poté se navíc „cvakl“ do Vltavy, když veslem seknul o dřevěný trám. Dal

Afakta

Primátorky

Poprvé se „Primátorský závod osmiveslic o čestnou putovní cenu městské rady královského města Prahy“ uskutečnil 19. června 1910, tenkrát v nedělním dopoledni na Vltavě soutěžily tři ze čtyř přihlášených lodí.

Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let minulého století tento závod, který se tehdy stal jednou z nejsledovanějších sportovních událostí v Československu, ovládli vojáci Dukly. Jejich vesla jsou dodnes na dráze s netradiční zatáčkou nejrychlejší. Třicet titulů v řadě hovoří za vše.

Historicky nejvýznamnější postavou Primátorek je Vojtěch Hvězda. Sám je na lodi vyhrál osmkrát, ale později slavil ještě mnohá vítězství coby trenér Dukly Terezín a Dukly Praha.

přednost své královské disciplíně – skifu. Tu s přehledem vyhrál, i když po závodě s úsměvem podotkl: „Kluci jeli dobře, nečekal jsem, že to bude tak těžké. Na Vltavě našťastí nehrozí žádné rákosí, jen nám tam před loď vletěla labuť.“

Hraničtí hned dvakrát přeborníky v malé kopané

Sto osmdesát fotbalistů v devatenácti družstvech se mezi 27. a 29. květnem utkalo o titul „Přeborníka společných sil v malé kopané“ v již tradičním turnaji, který se konal ve sportovním areálu SK Sigma Olomouc. V kategorii mužů do 35 let byly týmy rozděleny do dvou skupin. Jedna skupina po šesti a druhá po sedmi mužstvech, z nichž přes boje ve skupinách postoupilo osm kolektivů do vyřazovací části. Finálové utkání si vybojovali reprezentanti 13. dělostřelecké brigády Jince a 7. mechanizované brigády Hranice. O třetí místo se pak střetli vojáci ze 101. spojovacího praporu Lipník nad Bečvou a z 22. zL Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou. Přeborníkem společných sil v malé kopané do 35 let se pro letošek stalo družstvo z Hranic, druhou příčku obsadili Jince a bronz získali spojari z Lipníka.

V kategorii mužů nad 35 let se šest týmů utkalo systémem každý s každým. Nejvíce bodů a zároveň titul přeborníků získali příslušníci 7. mechanizované brigády Hranice. Stříbrní skončili fotbalisté 21. zTL Čáslav a bronzoví zástupci ze 104. zabezpečovacího praporu Olomouc.

Text: kpt. Tomáš MIK, foto: rtn. David STROUHAL

Vycházejí Vojenské rozhledy

Text: Jaroslav FURMÁNEK

Během května vyšlo druhé číslo letošního ročníku Vojenských rozhledů. Přináší řadu podnětných článků. O některých z nich se zmiňuje tento příspěvek.

Evropa by měla mít schopnost chránit a bránit samu sebe a podílet se na likvidaci hrozeb a bezpečnostních rizik ve světě. Bezpečnost nelze zajistit výhradně vojenskými prostředky, je to široký fenomén dotýkající se všech oblastí. Jen málo lidí i odborníků si uvědomuje, že tzv. evropská bezpečnostní a obranná politika (ESDP) není založena jen na vojenských kapacitách nebo politicko-vojenských strukturách, ale především na principech, které jsou označovány jako „Humane Security“ čili „lidská bezpečnost“. Právě o této tematice pojednává podnětný článek Vladimíra Karaffy „Evropské pojetí lidské bezpečnosti“. Jeho cílem je přiblížit čtenářům principy bezpečnosti z hlediska výchozího dokumentu „Barcelonská zpráva atlantické skupiny pro evropské bezpečnostní kapacity“, který je definuje a rozvádí.

Příspěvek plk. gšt. Jána Špičáka „Teorie kulminačního bodu“ je pokračováním stejnojmenného příspěvku z předcházejícího čísla Vojenských

rozhledů. Podtrhuje, že doktrinární publikace jsou základem pro velitele, aby při plánování a vedení operací mohl rozpoznat jejich možnou kulminaci a stanovil způsoby, jak ji oddálit. Prvním výstřelem se původní plány mění, přesto existuje řada faktorů či indicií, které operačnímu veliteli mohou poskytnout radu, jak příchod nebo dosažení kulminačního bodu rozpoznat.

Po skončení studené války mnozí očekávali „konec dějin“, dlouhý život v míru a bez problémů. Po 11. září 2001 se vše změnilo. Západní civilizace musí čelit nečekaným asymetrickým útokům zasazeným jednotlivci, pro něž jejich vlastní život nemá valného smyslu. Nenosi uniformu, jsou rozptýleni mezi civilním obyvatelstvem. Jedná se o naléhavý bezpečnostní problém, který nemá jen vojenskou stránku, ale zahrnuje mj. i tzv. krizi kultury. Autoři Štefan Danics a Leoš Tuček se v článku „Ideový a sociokulturní kontext sebevražedného útoku proliferace mučednické subkultury“ pokoušejí dostat ke kořenům tohoto extrémního

VOJENSKÉ ROZHLEDY

Czech Military Review

2009

2

násilí, kdy jsou běžné kulturní normy pohlceny systémem víry, jež ospravedlňuje a oslavuje mučednictví.

Jak jsou sebevražední atentáčníci rekrutováni, školeni a instruováni? Jednu z možných odpovědí nabízí článek Jiřího Hodného „Islamisté online“. Teroristické a povstalecké organizace bez ohledu na svou politickou orientaci a ideologické přesvědčení objevily přednosti internetu a začaly ke svému prospěchu využívat celou globální počítačovou síť. Internet se stal jedním z nejhodnotnějších nástrojů, bez něhož by rozptýlené skupiny džihádu nemohly operovat tak efektivně. Spojení

ideologie džihádu s tímto novým médiem představuje velmi nebezpečný vývoj: umožňuje oslovit obrovské množství lidí, přičemž k prezentaci na webových stránkách jsou potřeba relativně nízké náklady.

Trochu jiné tematiky se dotýká příspěvek Zdeňka Koudelky „Vojenská justice v ČR“. Po zrušení vojenských soudů a prokuratur v Čechách, na Moravě a ve Slezsku ke konci roku 1993 totiž vznikl dojem, že vojenská justice již neexistuje. Zákon o státním zastupitelství ale stanoví, že v době branné pohotovosti státu působí vyšší a nižší polní státní zastupitelství, předpokládá tedy existenci určitých státních orgánů, aniž by ovšem sám nebo jiný právní předpis blíže specifikoval způsob jejich naplnění, působnost a vztah k jiným státním zastupitelstvím. Autor se domnívá, že současný právní

stav je nedostačující, podle něj by měly být přijaty určité úpravy prostřednictvím prováděcích předpisů. Je to velmi složitá právní problematika, mnohé se čtenáři objasní až po důkladném prostudování tohoto příspěvku. Mj. jde o soudy v době míru i v době válečné.

Právní tematiky se drží i následující příspěvek Marka Jukla „Aplikace některých ustanovení mezinárodního humanitárního práva v době mírové“. Normy mezinárodního humanitárního práva (MHP) jsou určeny k zajištění ochrany vybraných skupin osob v době ozbrojeného konfliktu. Normy jsou více méně obecně známé

a na stránkách Vojenských rozhledů bylo na toto téma uveřejněno již několik příspěvků. Autor se však zaměřil na opatření, o kterých se tak často nepíše a nejsou tedy obecně známa a jež vyplývají z norem aplikovatelných už v době míru, respektive na ta, která ke své aplikaci nutně nevyžadují existenci ozbrojeného konfliktu. Cílem příspěvku je poukázat na širší časovou působnost norem MHP pro dobu mírovou, mimo období existence ozbrojeného konfliktu či okupace, protože celá problematika bývá obvykle zužována jen na závazek šíření znalostí MHP či přípravu, školení a instruktáž osob.

V části nazvané Vojenský profesionál, která je vyhrazena čistě vojensko-odborné tematice v užším slova smyslu, je mj. zařazen příspěvek „Zvláštnosti střelby a řízení palby minometných jednotek vyzbrojených 120mm M vz. 82“ učitelů Univerzity obrany Ladislava Potužáka a pplk. Josefa Vondráka zohledňující odlišnosti konstrukčního řešení minometů od hlavního dělostřelectva, ale především kriticko-analytický článek „Hodnocení zdravotního rizika expozice elektromagnetickým polím radarů“. Jeho autoři František Božek a por. Lukáš Kubiček v něm tvrdí, že hygienické limity elektrických a elektrotechnických zařízení, jimiž je vybavena i naše armáda, jsou nastaveny spíše podle potřeb nadnárodních společností provozujících informační a komunikační sítě než skutečných zdravotních ohledů. Proto při vyhodnocování expozičních rizik doporučují respektovat princip tzv. předběžné opatrnosti. V opačném případě, vzhledem k vysoké inkubační době řady onemocnění, si společnost sama připravuje zdravotní a ekologické problémy, jejichž řešení může být v budoucnu spojeno s obrovskými náklady. Svá tvrzení dokládají příslušnými čísly.

Velice aktuální problematikou extremismu se zabývá jeden z předních současných českých odborníků na toto téma Miroslav Mareš v článku „Hrozba politického extremismu z hlediska ozbrojených sil České republiky“. Jeho cílem je identifikace hrozeb, které mohou působit

proti bezpečnostním zájmům ČR jak zvnějšku, tak i zevnitř OS ČR. Činnost v OS ČR mohou extremisté využít pro získání potřebných znalostí, dovedností, výzbroje a vybavení pro svou činnost, mohou však také cíleně OS ČR subverzivně poškozovat či se je snažit ovládnout a získat pro dosažení svých cílů. Možná, ale relativně málo pravděpodobná je rovněž špionáž pro nestátní či státní aktéry, hlavně slovanské státy včetně Ruska. Autor podává poslední přehled těchto uskupení a hnutí s jejich stručnými charakteristikami, který zatím v této komplexnosti nebyl nikde jinde publikován. <<

Z dalšího obsahu

- Jaroslav Kulíšek – **Hodnocení a certifikace CZE/SVK Battle Group EU**
- Pplk. Bohuslav Pernica – **Problém hodnocení stupně dosažení komplexního cíle v odvětví obrany na příkladu rekručního cíle**
- Vladislav Vincenc, Miroslav Cempírek – **Transformace logistiky Bundeswehru**
- Mjr. Pavel Otřísal, pplk. Zdeněk Skaličan – **Informační zpráva o mezinárodní 3rd CBRN Commandant and Commanders Conference**
- Helena Rýlichová, Sonia Šamalíková – **Pretestace na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity** (Testy podle STANAG 6001)
- Kpt. Petra Vráblíková – **Výuka gramatiky při studiu cizích jazyků**
- Antonín Rašek – **Odkaz Samuela Huntingtona** (Od převahy konfliktů ideologických ke konfliktům kultur)
- Pplk. Bohuslav Pernica – **Fenomén Ivan Gabal** (Hrách na zeď, Karolinum, 2008)
- Petr Majer – **Odešel válečný hrdina generálmajor v. v. Ing. Antonín Petrák**

TEXT 18

CIMIC

The acronym CIMIC stands for civil and military co-operation. We can define CIMIC as follows:
 In peace, crises or war, all measures undertaken between a military commander and national authorities, civil and military which concern the relationship between military forces, the national government and civilian population in an area where military forces are employed.
 Such measures could also include co-operation between military commanders, non-governmental organizations, international agencies, organizations and authorities.
 Talking about the aim of CIMIC, we can recognize the short term and the long term aims.
 The short term aim of CIMIC is to establish and maintain the full co-operation of the civilian population and institutions within a commander's area of operation in order to create the civil/military conditions that offer him the greatest possible moral, material and tactical advantages.
 The long term purpose of CIMIC is to create and sustain conditions that will support the achievements of a lasting solution to the crises.

Contemporary military operations take place in complex environments populated by multiple civilian and humanitarian institutions and a challenging array of issues that are not precisely 'military' in nature. This has increased the importance of managing the civil-military interface, particularly that between the military and the humanitarian community. This process of management is frequently described as Civil-Military Co-operation (or CIMIC). It is necessary to manage both the relationship with and separateness of the humanitarian community; however, the military tend to focus on the former at the expense of the latter.

Based on:
<http://www.mil.se/pfp/viking99/conccim.html>
<http://www.jha.ac/articles/a068.htm>

EXERCISE 18 – 1:
Answer the following questions.
 1. What does the acronym CIMIC stand for?
 2. How would you define the term CIMIC?
 3. What are the short term aims of CIMIC?
 4. What is the long term purpose of CIMIC?
 5. Why is the existence of CIMIC in nowadays military operations so important?

EXERCISE 18 – 2:
Fill in the gaps using the prepositions below.
 1. they are not precisely 'military' _____ nature
 2. be populated _____ multiple civilian and humanitarian institutions
 3. _____ the expense of the latter
 4. all measures undertaken _____ a military commander and national authorities

5. the full co-operation of the civilian population and institutions _____ a commander's area of operation
 6. to support the achievements of a lasting solution _____ the crises
 7. to focus _____ the former
 8. the purpose _____ CIMIC is ...
 9. to manage the relationship _____ the humanitarian community
between, within, of, to, by, on, in, with, at

EXERCISE 18 – 3:
Match the words with their meanings.
 1) aim a) to succeed in doing something
 2) establish b) to concentrate on something and pay particular attention to it
 3) maintain c) a place where people or things meet each other,

or a thing that connects them
 4) sustain d) the thing that you hope to achieve by doing something
 5) achievement e) to make something start to exist or start to happen
 6) interface f) to keep in existence; to keep in good condition
 7) manage g) something successfully finished or gained
 8) focus h) to cause or allow something to continue for a period of time

EXERCISE 18 – 4:
Fill in the gaps using the words below.
 1. They will _____ on the involvement of CIMIC units.
 2. It will support the _____ of a lasting solution to the crisis.
 3. The CIMIC team must constantly _____ the expectations of the locals.
 4. He acts as the civil-military _____.
 5. The _____ of this course is to train NATO CIMIC personnel for deployment in operational theatres.
 6. Units may _____ CIMIC Centres as a primary interface with the civilian population and civilian organizations in their area of responsibility.

7. The information helps establish and _____ public support for on-going operations.
 8. The long-term purpose of CIMIC is to help create and _____ conditions that will support the achievement of Alliance objectives in operations.
aim, establish, maintain, sustain, achievement, interface, manage, focus

EXERCISE 18 – 5:
Decide which of the following nouns can be used in the same form as verbs as well.
 1. authority
 2. co-operation
 3. advantage
 4. solution

5. measure
 6. aim
 7. expense
 8. array
 9. area
 10. issue
 11. term
 12. interface
 13. focus
 14. crisis
 15. process

EXERCISE 18 – 6:
Find the proper word from EXERCISE 18 – 5 for the following definitions.
 1. (usually passive) to place or arrange something in a particular way
 2. 1) to announce something or give it to people officially; 2) to officially make things available for people to buy or use
 3. things or people connected to each other or joined each other in some way

EXERCISE 18 – 7:
Turn these nouns into verbs.
 1. authority
 2. achievement
 3. solution
 4. separateness
 5. condition
 6. operation
 7. government
 8. population
 9. management

EXERCISE 18 – 8:
Turn these verbs into adjectives.
 1. establish
 2. focus
 3. sustain
 4. manage
 5. create

*Dvoustranu připravila
 Mgr. Jana STODOLOVÁ*

VOCABULARY 18

achievement ..... velký čin, dokončení, dosažení, provedení, splnění
 advantage ..... výhoda, prospěch, užitek
 to advantage ..... zvýhodnit, mít výhodu
 aim ..... cíl, účel, záměr
 to aim ..... směřovat k čemu
 authorities ..... úřady, orgány státní správy
 to employ ..... zaměstnat, upotřebit, využít, použít
 to establish ..... založit, zřídit, vybudovat, vytvořit
 to establish contact ..... navázat spojení
 expense ..... výdaje, výdaj, vydání, útrata
 at expense ..... na náklad, na účet
 focus ..... ohnisko, pozornost, zájem
 to focus ..... soustředit se, soustřeďovat
 to focus on sth ..... zaměřit se na co
 interface ..... kontakt, propojení, styk
 to involve ..... týkat se, zahrnovat
 involvement in ..... účast v
 to maintain ..... provádět údržbu, udržovat
 to manage ..... řídit, vést, dokázat, zvládnout
 measure ..... míra, měření
 to measure ..... měřit, odměřit, brát míru
 solution ..... řešení, rozřešení; roztok
 to sustain ..... udržet, utrpět
 to sustain casualties ..... utrpět ztráty
 sustained ..... nepřetržitý, dlouhodobý
 to undertake ..... podniknout (4.p.), ujmout se (2.p.), vykonat, provést
 to undertake an obligation ..... převzít závazek
 to undertake a task ..... ujmout se úkolu

ANSWER KEY

EXERCISE 18 – 1:
 1. It stands for Civil and Military Co-operation.
 2. The resources and arrangements which support the relationship between commanders and the national authorities, civil and military, and civilian populations in an area where military forces are or plan to be employed. Such arrangements include cooperation with non-governmental or international agencies, organizations and authorities.
 3. To establish and maintain the full co-operation of the civilian population and institutions within a commander's area of operation in order to create civil/military conditions that offer him the greatest possible moral, material and tactical advantages.
 4. To create and sustain conditions that will support the achievements of a lasting solution to the crises.
 5. Because the good relationship between commanders and the national authorities, civil and military, and civilian populations in the area of the operation is crucial for the success of the operation.

EXERCISE 18 – 2:
 1. IN 5. WITHIN 9. WITH
 2. BY 6. TO
 3. AT 7. ON
 4. BETWEEN 8. OF

EXERCISE 18 – 3:
 1) d 5) g
 2) e 6) c
 3) f 7) a
 4) h 8) b

EXERCISE 18 – 4:
 1. FOCUS 5. AIM
 2. ACHIEVEMENT 6. ESTABLISH
 3. MANAGE 7. MAINTAIN
 4. INTERFACE 8. SUSTAIN

EXERCISE 18 – 5:
 3. advantage 10. issue 15. process
 5. measure 11. term
 6. aim 12. interface
 8. array 13. focus

EXERCISE 18 – 6:
 1. array
 2. issue
 3. interface

EXERCISE 18 – 7:
 1. authorize 5. condition 9. manage
 2. achieve 6. operate
 3. solve 7. govern
 4. separate 8. populate

EXERCISE 18 – 8:
 1. established
 2. focused
 3. sustained / sustainable
 4. managed / manageable
 5. creative / created

Hvězdná XI Dukly Praha (IV)

Text: Jaroslav KOLÁŘ
Foto: archiv FK Dukla Praha

Ojedinělý projekt, který na internetových stránkách druholigového fotbalového klubu FK Dukla Praha hledal Hvězdnou XI Dukly Praha, úspěšně skončil. Tým je kompletní a červnové hlasování určilo i nejlepšího trenéra. Nemohl jím být nikdo jiný než jeden z nejúspěšnějších trenérů v historii československé kopané Jaroslav Vejvoda.

Tým hvězd byl doplněn o tři útočníky. Z velké konkurence se prosadili dva hráči, kteří svými góly pomohli k triumfům v osmdesátých letech minulého století, a také muž, jehož fotbalovou kariéru ve dvaadvaceti letech přerušilo těžké zranění hlavy. Je jím Rudolf Kučera, skvělý útočník, který se mohl stát jedním z nejlepších hráčů Evropy. Nestal. V listopadu 1963 ho úderem lokte do spánku těžce zranil polský obránce Oslizlo z Gorniku Zabrze. I tak Rudolf Kučera stihl hodně – slavil tři mistrovské tituly, dal 44 ligových branek a okouznil New York na Americkém poháru! Však mu spisovatel Ota Pavel věnoval část své knihy „Dukla mezi mrakodrapy“.

Na třetím místě skončil Zdeněk Nehoda, nejlepší střelec v historii Dukly Praha. Pomohl k zisku titulu mistra Evropy v roce 1976 a k bronzu na ME 1980.

Nejvíce hlasů dostal Ladislav Vízek. Útočník, který uměl výborně fotbal a ještě dokázal fanoušky pobavit.

Slavnostní vyhlášení Hvězdné XI Dukly Praha se uskutečnilo v rámci turnaje legend ze čtyř pražských klubů v neděli 21. června na stadionu na Julisce. Hvězdám Dukly tak asistovali bývalí hráči Bohemians, Slavie i Sparty.

Ladislav Vízek oblékl dres Dukly Praha ve 309 ligových zápasech.

Ladislav Vízek (* 22. 1. 1955)

V Dukle působil od léta 1975 do léta 1986, sehrál 309 ligových utkání, vstřelil 115 branek! Zářil v evropských pohárech a získal tři tituly mistra republiky a třikrát zvedl nad hlavu Československý pohár. Pak ještě hrával francouzskou ligu v Le Havre. Devět let působil v národním týmu, ve kterém nastoupil k 55 zápasům a vstřelil 13 branek. Startoval na MS 1982, získal bronz na ME 1980 a zlato na OH 1980 v Moskvě. O jeho kvalitách svědčí, že se v letech 1983 a 1985 stal Fotbalistou roku a byl sedmým a bohužel i posledním fotbalistou Dukly, kterému se této pocty dostalo.

Soutěž o suvenýry FK Dukly Praha

Slavná tradice, nadějná budoucnost. To je fotbal pod hlavičkou Dukly Praha. Naše soutěž propojí obě polohy – stačí správně odpovědět na otázku a tři vylosovaní soutěžící dostanou suvenýry klubu se slavným logem.

Otázka: Kolikrát se stal Ladislav Vízek Fotbalistou roku v Československu?

Odpovědi zasílejte do 12. července na e-mailovou adresu: jarokolar@gmail.com

BEZPLATNÁ INZERCE pro všechny příslušníky AČR!

- Pokud chcete uveřejnit svůj inzerát v této rubrice, odešlete jej elektronickou poštou na adresu: areport@centrum.cz nebo na intranetovou adresu: vlasta.kohoutova@avismo.acr.
- V inzerátu vždy uveďte spojení na sebe, neboť redakce inzeráty nezprostředkovává.
- Inzerování je bezplatné pro všechny příslušníky AČR. Nezveřejňujeme inzeráty, které nesouvisí se službou či osobními zájmy a potřebami příslušníků AČR (podnikání, výdělečná činnost apod.).
- Inzeráty zveřejňujeme maximálně třikrát.

Volná místa

■ **Velitel VÚ 6950 Stará Boleslav nabízí volná systemizovaná místa pro VZP:**
Dislokace Stará Boleslav:

- tiskový a informační důstojník – PH – kpt., BP „D“, vzdělání Bc., ČVO 88, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- náčelník zpravodajské skupiny – PH – kpt., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 64, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 11
- starší důstojník zpravodajské skupiny – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 64, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 01, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 01, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- pracovník štábu – PH – prap., BP „T“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 25, kurz zákl. prap., AJ 1111, PT 08
- vedoucí starší důstojník – PH – kpt., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO – 25, kurz zákl. důstojnický, AJ – 2222, PT 11
- starší důstojník – PH – npor., BP „PT“, vzdělání Bc., ČVO 43, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník – PH npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 67, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 25, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- pracovník štábu – PH – prap., BP „T“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 25, kurz zákl. prap., AJ 2222, PT 09
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 24, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- důstojník skupiny – PH – por., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 25, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník pracoviště – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 24, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- důstojník skupiny – PH – por., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 25, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník – PH – por., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 24, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- mladší pracovník štábu – PH – pprap., BP „T“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 25, kurz zákl. praporčícký, AJ 2222, PT 09
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 24, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- důstojník – PH – por., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 25, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- náčelník směny – PH – kpt., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 20, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 11
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 20, kurz zákl. důstojnický, AJ 1111, PT 10
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 20, kurz zákl. důstojnický, AJ 1111, PT 10
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 41, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 41, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 41, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 38, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- starší důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 26, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- řidič-sběrač raněných – PH – rtm., BP „V“, vzdělání vyučen, ČVO 51, kurz zákl. rotmistrovský, AJ 0000, PT 06
- řidič-sběrač raněných – PH – rtm., BP „V“, vzdělání vyučen, ČVO 51, kurz zákl. rotmistrovský, AJ 0000, PT 06
- velitel čety – PH – por., BP „V“, vzdělání Bc., ČVO 52, kurz zákl. důstojnický, AJ 1111, PT 09
- řidič-strojník – PH – rtm., BP „V“, vzdělání vyučen, ČVO 19, kurz zákl. rotmistrovský, AJ 0000, PT 06
- důstojník – PH – por., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 30, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 09
- důstojník – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 31, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
- technik – PH – pprap., BP „T“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 31, kurz – zákl. praporčícký, AJ 1111, PT 09
- řidič automobilního družstva roty – PH – rtm., BP „V“, vzdělání vyučen, ČVO 19, kurz rotmistrovský, AJ 0000, PT 06
- řidič automobilního družstva roty – PH – rtm., BP „V“, vzdělání vyučen, ČVO 19, kurz rotmistrovský, AJ 0000, PT 06
- řidič-strojník – PH – rtm., BP „V“, vzdělání vyučen, ČVO 19, kurz zákl. rotmistrovský, AJ 0000, PT 06
- zdravotnický záchranář – PH – prap., BP „V“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 51, kurz zákl. praporčícký, AJ 1111, PT 08
- velitel družstva – PH – pprap., BP „V“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 16, kurz zákl. praporčícký, AJ 1111, PT 08

- náčelník skupiny přípravy – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 01, kurz zákl. důstojnický, AJ 1111, PT 10
  - mladší pracovník logistiky – PH – pprap., BP „T“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 38, kurz zákl. praporčícký, AJ 1111, PT 08
  - náčelník skupiny – PH – npor., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 30, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 10
  - velitel čety – PH – por., BP „V“, vzdělání Bc., ČVO 30, kurz zákl. důstojnický, AJ 1111, PT 09
  - řidič-kuchař – PH – rtm., BP „V“, vzdělání vyučen, ČVO 19, kurz zákl. rotmistrovský, AJ 0000, PT 06
  - řidič – PH – rtm., BP „V“, vzdělání vyučen, ČVO 19, kurz zákl. rotmistrovský, AJ 0000, PT 06
  - velitel radiolokátoru – PH – por., BP „T“, vzdělání Bc., ČVO 25, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 09
  - starší operátor – PH – nrtm., BP „D“, vzdělání vyučen, ČVO 11, kurz zákl. rotmistrovský, AJ 0000, PT 07
  - Dislokace České Budějovice:
  - starší řidič – PH – rtm., BP „V“, vzdělání vyučen, ČVO 19, kurz zákl. rotmistrovský, AJ 0000, PT 06
  - starší technik – PH – prap., BP „D“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 25, kurz zákl. praporčícký, AJ 1111, PT 09
  - starší technik – PH – prap., BP „D“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 25, kurz zákl. praporčícký, AJ 1111, PT 09
  - technik-specialista – PH – nrtm., BP „D“, vzdělání vyučen., ČVO 25, kurz zákl. rotmistrovský, AJ 1111, PT 08
  - Dislokace Větrušice (Čeradice):
  - velitel čety – PH – por., BP „D“, vzdělání Bc., ČVO 41, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 09
  - velitel čety – PH – por., BP „D“, vzdělání Bc., ČVO 11, kurz zákl. důstojnický, AJ 1111, PT 09
  - velitel čety – PH – por., BP „D“, vzdělání Bc., ČVO 30, kurz zákl. důstojnický, AJ 1111, PT 09
  - Dislokace Praha-Ruzyně:
  - důstojník skupiny zbroj. technického zabezpečení – PH – por., BP „V“, vzdělání Bc., ČVO 32, kurz zákl. důstojnický, AJ 1111, PT 09
  - starší důstojník skupiny přípravy ŘLP – PH – npor., BP „D“, vzdělání Bc., ČVO 23, kurz zákl. důstojnický, AJ 2222, PT 12
  - Dislokace Bechyně:
  - technik pracoviště – PH – pprap., BP „T“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 26, kurz zákl. praporčícký, AJ 2222, PT 09
  - technik pracoviště – PH – pprap., BP „T“, vzdělání ÚSO s mat., ČVO 26, kurz zákl. praporčícký, AJ 1111, PT 09
- Kontakt: kpt. Ing. Janka Hudková, alc. 231 583, prap. Jiří Pešek, alc. 231 584
- **Ředitel Ředitelství zahraničních aktivit nabízí volné systemizované místo pro VZP u odboru kontroly ozbrojení:**
- vedoucí starší důstojník-specialista operačního a informačního oddělení
- Požadavky:
– hodnost nadporučík – kapitán

HVĚZDNÁ XI DUKLY PRAHA

Ivo VIKTOR – Jan FIALA, Svatopluk PLUSKAL, Jiří ČADEK, Ladislav NOVÁK – Ján GELETA, Josef MASOPUST, Miroslav GAJDŮŠEK – Ladislav VÍZEK, Zdeněk NEHODA, Rudolf KUČERA

Naleznete ji na adrese: <http://www.fkdukla.cz/Klub/Anketa-Hvezdna-XI-Dukla-Praha/4579.file.ashx>

– VŠ – Ing., Mgr.
 – bezpečnostní prověrka „D“
 – STANAG AJ 2222 (3232 výhodou)
 – PT 11
 – nástup od 1. 10. 2009
 Pracovní náplní je zabezpečení komunikace se státy OBSE (příjem, vyhodnocování, distribuce nót, zpracování nót za ČR), zabezpečení a provádění mezinárodních inspekcí, účast na jednání odborných skupin OBSE a NATO.
 Kontakt: pplk. Petr Joch 202 195, 202 180
■ Velitel VÚ 6069 Jindřichův Hradec nabízí volné systemizované místo pro VZP s možným nástupem k 1. 10. 2009:

- důstojník operační skupiny: SH 62, PT 9, BP „V“, ČVO 200/14
 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- důstojník plánovací skupiny: SH 62, PT 9, BP „V“, ČVO 500/17
 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- zástupce velitele pěší roty: SH 63, PT 10, BP „T“, ČVO 101/11
 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 2222 dle normy STANAG 6001
- velitel pěší čtyři pěší roty: SH 62, PT 9, BP „V“, ČVO 101/11
 Požadavky: vysokoškolské vzdělání, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- velitel pěšího družstva pěší čtyři pěší roty: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11
 Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- velitel družstva čtyři AGS roty zbraní: SH 44, PT 8, BP „V“, ČVO 101/11
 Požadavky: středoškolské vzdělání s maturitou, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- pancéřovník pěšího družstva pěší čtyři pěší roty: SH 41, PT 6, BP „V“, ČVO 101/11
 Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- střelec pěšího družstva pěší čtyři pěší roty: SH 41, PT 6, BP „V“, ČVO 101/11
 Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- starší řidič pěšího družstva pěší čtyři pěší roty: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 173/19
 Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-skladník velitelského družstva pěší roty: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 173/19.
 Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-spojář velitelského družstva roty zbraní: SH 42, PT 6, BP „TV“, ČVO 173/19.
 Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-strojník družstva zabezpečení velení velitelské roty: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 173/19. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-spojář průzkumné čtyři velitelské roty: SH 42, PT 6, BP „T“, ČVO 170/19.
 Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- starší průzkumník průzkumného družstva průzkumné čtyři velitelské roty: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 676/64.
 Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen,

- průzkumník průzkumného družstva průzkumné čtyři velitelské roty: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 676/64.
 Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- řidič-průzkumník průzkumného družstva průzkumné čtyři velitelské roty: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 676/64. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, jazykový požadavek AJ 1111 dle normy STANAG 6001
- řidič-výsadkář průzkumného družstva průzkumné čtyři velitelské roty: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 172/19. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-odmořovač družstva dekontaminace techniky čtyři chemické ochrany velitelské roty: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 173/19. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- starší řidič družstva dekontaminace osob čtyři chemické ochrany velitelské roty: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 173/19. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-strojník EC hospodářského družstva roty logistiky: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 173/19. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-jeřábek dopravního družstva roty logistiky: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 173/19. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-strojník EC družstva zabezpečení velení roty logistiky: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 172/19. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-strojník EC družstva oprav kolové techniky roty logistiky: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 173/19. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku
- řidič-strojník EC družstva oprav speciální techniky roty logistiky: SH 42, PT 6, BP „V“, ČVO 173/19. Požadavky: středoškolské vzdělání vyučen, bez jazykového požadavku

Kontakt: prap. Martin Opl, alc: 325 216, fax: 325 289
■ Velitel VÚ 3255 Praha nabízí volné systemizované místo pro VZP:

- náčelník oddělení vnitřní správy (Praha) – hodnost kpt. (npor.), vzdělání VŠ, důstoj. kurz, ČVO 43, STANAG 1111, BP „T“, PT 11,

Kontakt: pplk. Ing. Richard Složil, tel. 444 900 (901), 602 440 808

Různé

■ Pozvánka: Poslední velitel 4. průzkumného praporu si Vás dovoluje pozvat na „Setkání bývalých příslušníků 4. průzkumného praporu Bechyně“, které se koná dne 17. 10. 2009 od 14.00 hodin v prostoru Kameňák Bechyně (49°17'31.432'' N, 14°; 29'6.722'' E). Kontaktní osoba: Jitka Bludovská, alc. 307 452, mob. 777 888 178, e-mail: bludaj@seznam.cz. Závazné přihlášky zasílejte do 5. 10. 2009. Objednávky na ubytování: recepce ubytovny Bechyně, alc. 307 261

■ Hledám za sebe náhradu k VÚ 6950 Stará Boleslav, velitelství 26. bVŘPz, na funkci starší důstojník SkOUI, ČVO 43, PT 10, hodnost por. (npor.), VŠ vzdělání, BP „PT“. Výborný kolektiv. Spěchá! (1. 10. 2009) – rodinné důvody.
 Kontakt: 777 996 187, alc. 231 544

■ Hledám za sebe náhradu k VÚ 2316 Praha, funkce střelec, PT 06.
 Kontakt: 605 945 971

■ Hledám za sebe náhradu k VÚ 2395 Pardubice na funkci řidič skupiny „C“.
 Tel.: 602 793 291

■ Hledám za sebe náhradu k VÚ 2395 Pardubice na funkci řidič automobilního nakladače. Nutný řidičský průkaz sk. „C“, pokud ho nevládníte a uděláte si ho a výměna proběhne, zaplatím vám ho!
 Kontakt: 774 350 534

■ Hledám za sebe náhradu k VÚ 7214 na funkci důstojník skupiny dozorců letištního zabezpečení, BP „V“, hodnost por. (npor.), VŠ vzdělání. Spěchá! (1. 10. 2009)!
 Kontakt: 732 236 215

■ Hledám zaměstnaní – o. z., funkce letecký mechanik-motorář – turbovrtulové motory M-601. Nejlépe Praha-Kbely, není však podmínkou.
 Kontakt: 722 639 505

■ Hledám za sebe náhradu k VÚ 4574 Přerov, rotmistr, funkce starší řidič lakovaných vozidel. VŘO skupiny „B“ podmínkou, PT 6. Spěchá!
 Kontakt: 777 136 275

■ Koupím do sbírky různá vojenská resortní vyznamenání, medaile a odznaky, současně i staré.
 Tel.: 605 745 922

Vzpomínka na kolegu

Dne 29. května náhle z našeho kolektivu odešel dlouholetý spolupracovník, kolega a kamarád Josef Roštejnský, příslušník SOVZ Hradiště. Zemřel ve věku 62 let. Jeho životní osudy a práce jsou v naší živé paměti. Narodil se 20. dubna 1947 v Tepličích. K SOVZ Hradiště nastoupil před 13 lety do funkce náčelníka Posádkového domu armády v Albeřicích. Svým lidským přístupem si našel mnoho kamarádů jak v řadách Armády ČR, tak i u stovek ostatních lidí. Jeho život nebyl dlouhý, ale zato krásný a bohatý. S manželkou Hanou vychoval dva syny a těšil se ze čtyř vnoučat. Oběťavě se staral o svou maminku. Přestože měl časově náročné zaměstnání, kromě prožitých společných chvil s rodinou zvládal i péči o zahradu, rád rybařil a věnoval se též své mimořádně vášnivě sběratelské činnosti. Děkujeme mu za vše, co v životě dobrého vykonal, a vzdáváme čest jeho čisté a ušlechtilé památce.

S úctou příslušníci SOVZ Hradiště